

ԼՈՒՐԵՐ

Արցախը կը Մեկնաբանէ ԵԱՀԿ Մինսքի Խումբի Յայտարարութիւնը

Ղարաբաղեան հակածարտութեան կարգաւորման միջնորդները, ողջունելով Հայաստանի վարչապետ Նիկոլ Փաշինեանի եւ Ալիեւ միջեւ յառաջիկացին սպասուող առաջին ուղիղ շփումներու պատրաստակամութիւնը, ընդգծած են արդիւնաւէտ քննարկումներ իրականացնելու միջավայրի պահպանման անհրաժեշտութիւնը:

ԵԱՀԿ կայքին մէջ հրապարակուած հայրուղագրութեան մէջ նշուած է:- «Միջնորդները դրական կը գնահատեն վերջին շրջանին շփման գիծին վրայ մահուան դէպերու բացակայութիւնը, նաեւ որոշ սկզբնական քայլերը, որոնք կ'իրականացուին բնակչութիւնը խաղաղութեան նախապատրաստելուն»:

Միեւնոյն ժամանակ Մինսքի խումբը կը վերահաստատէ լարուածութեան թուլացման ու հրահրող հուետրաբանութեան նուազեցման խիստ անհրաժեշտութիւնը:

Այս ծիրին մէջ համանախափաները կողմերուն կոչ ուղղած են գերծ մնալու յայտարարութիւններէ ու գործողութիւններէ, որոնք կ'ենթադրեն տեղուցն վրայ իրադրութեան էական փոփոխութիւն, նախապէս կը վճռեն ապագայ բանակցութիւններու ելքը կամ նախապայմաններ կը ստեղծեն, առանց միւս կողմին հետ համաձայնեցման, միակողմանի փոփոխութիւններ կը պահանջեն գործող ձեւաչափի համար կամ ցոյց կու տան թշնամական աշխուժ գործողութիւնները վերակենու պատրաստակամութիւն:

Արցախի մէջ ԵԱՀԿ Մինսքի խումբի յայտարարութիւնը իւրովի կը մեկնաբաննեն: Մասնաւորապէս, ըստ Ղարաբաղի նախագահի մամլոյ իսօնակին, համանախափաները իրենց յայտարարաց նորանշանական դրա տեղը, չգիտեմ, այլ երկիր լինի, այս անընդունելի է», - ըսած է արցախցի պաշտօնեան:

«Իրենք չեն ասել՝ ինչ ձեւաչափի փոփոխութեան մասին է խօսքը», - յայտարարած է Բաբայեանը, «Ազատութեան» դիտարկման ալ՝ «Դուք դա հասկանում էք, որ եռանախագահողները պէտք է լինեն», արձագանգած էք - «Միմիայն, միմիայն էդպէս ենք հասկանում, որովհետեւ այլ ձեւ չենք կարող հասկանալ, որովհետեւ դա ԵԱՀԿ-ի ընդունուած որոշում է՝ ո՞նց կարող են իրենք իրենց համար պարտիր որոշումը չեղեալ յայտարարել, էդպէս չի լինում»:

Ալիեւը Դրական Գնահատած է Մինսքի Խումբի Յամանախագահներու Յայտարարութիւնը

Ատրապէճանի նախագահը դրական գնահատած է ԵԱՀԿ Մինսքի խումբի համանախափաներու դիրքորոշումը հակամարտութեան կարգաւորման ձեւաչափի վերաբերեալ: Այս մասին իլհամ Ալիեւը յայտարարած է Ատրապէճանի մէջ Միացեալ Նահանգներու նորանշանակ դեսպան Հրլը Լիցընազըրը հետ հանդիպման ժամանակ:

«Երկրի դեկավարը նշած է, որ ԵԱՀԿ Մինսքի խումբի համանախափաներու վերջին յայտարարութիւնը, այդ շարքին՝ անոնց դիրքորոշումը բանակցացին գործնթացի վերաբերեալ, Ատրապէճանը դրական կը գնահատէ», - ըսուած է Ալիեւի աշխատակազմի մամուլի ծառայութեան հաղոր-

Արցախի նախագահի մամլոյ խօսնակ Դաւիթ Բաբայեան

բանակցութիւններուն: Ըստ Դաւիթ Բաբայեանի՝ համանախափահներու յայտարարութիւնը կը վերաբերի այն խնդրին, որ եռանախագահութեան ձեւաչափը փոփոխման ենթակայ չէ:

«Հետեւաբար, երբ որ խօսում ենք ձեւաչափի փոփոխման անթոյլատրելիութեան մասին, մենք լրիւհամաձայն ենք: Այս, օրինակ, որ Ատրապէճանն ասում է՝ թուրքիան պիտի լինի համանախափահող երկիր, պէտք է ֆրանսան դուրս գայ՝ դրա տեղը, չգիտեմ, այլ երկիր լինի, այս անընդունելի է», - ըսած է արցախցի պաշտօնեան:

«Իրենք չեն ասել՝ ինչ ձեւաչափի փոփոխութեան մասին է խօսքը», - յայտարարած է Բաբայեանը, «Ազատութեան» դիտարկման ալ՝ «Դուք դա հասկանում էք, որ եռանախագահողները պէտք է լինեն», արձագանգած էք - «Միմիայն, միմիայն էդպէս ենք հասկանում, որովհետեւ այլ ձեւ չենք կարող հասկանալ, որովհետեւ դա ԵԱՀԿ-ի ընդունուած որոշում է՝ ո՞նց կարող են իրենք իրենց համար պարտիր որոշումը չեղեալ յայտարարել, էդպէս չի լինում»:

Ալիեւը Դրական Գնահատած է Մինսքի Խումբի Յամանախագահներու Յայտարարութիւնը

Դագրութեան մէջ:

Հայաստանի եւ Ատրապէճանի ղեկավարներու յառաջիկացին սպասուող հանդիպման ընդուռաջ տարածած յայտարարութեան մէջ եռանախափաները, մասնաւորապէս, կողմերը յորդորած են «գերծ մնալ յայտարարութիւններէ ու գործողութիւններէ, որոնք տեղուցն վրայ իրադրութեան փոփոխութիւն կ'ենթադրեն, նախապէս կ'որոշեն ապագայ բանակցութիւններու արդիւնքը կամ կը ստեղծեն նախապայմաններ, առանց միւս կողմի համաձայնեցման՝ կը պահանջեն ձեւաչափի միակողմանի փոփոխութիւն, կամ ցոյց կու տան պատրաստակամութիւն՝ վերսկսելու ուագմական գործողութիւնները»:

ՆԱԹՕ-Ն կը Շարունակէ Մնալ Յայաստանի Կարեւոր Գործընկերը. Պաշտպանութեան Նախարարութիւն

ՆԱԹՕ-Ն կը շարունակէ մնալ Հայաստանի կարեւոր գործընկերը: 10 Մարտին մամլոյ ասուլիսի ժամանակ, որ նուիրուած է ՆԱԹՕ-Ն շաբթուան մեկնարկին, ըսած է ՀՀ Պաշտպանութեան նախարարութեան Պաշտպանական քաղաքականութեան վարչութեան պետ Լեւոն Ազգագեանը:

Անոր խօսքով՝ համագործակցութիւնը բաւականին արդիւնաւորէն կը շարունակէ զարգանալ շատ ոլորտներու մէջ: «Մեզ մօտ կան մի քանի ուղղութիւններ, որոնցով ՆԱԹՕ-Ն մէկ փորձագիտական խորհուրդներ է տալիս», - պարզաբանած է Ալիեւը:

Ամբողջութեամբ կը Վերահսկենք Ատրապէճանի Զօրավարժութիւններուն. Դաւիթ Սօնոյեան

ՀՀ պաշտպանութեան նախարար Դաւիթ Սօնոյեանը շատ հանգիստ կը վերաբերի այս օրերուն Ատրապէճանի մէջ իրականացուող զօրավարժութիւններուն: Այս մասին 12 Մարտին, Aysor.am-ի հետ զրոյցի ժամանակակից նշած է ՀՀ անվտանգութեան խորհրդութիւնը միաժամանակ սպասուութեան խորհրդութիւնը իրարկան խորհրդութիւնը անդամանութեան խորհրդութիւնը:

Այս շեշտած է՝ չի կարծեր, որ այս առումով անհանգուանալու կարիք կայ:

Դիտարկման, թէ Պաշտպանութեան նախարարութեան խօսնակը յայտարարած էր, որ այս զօրավարժութիւնները կ'իրականացուին ֆաշինեան-Ալիեւ սպասուող հանդիպման ծիրէն ներս, Դաւիթ Սօնոյեանը արձագանգած է՝ տարբերակ է:

Ինչ կը վերաբերի հարցին՝ ինչո՞ւ ատրապէճանական կողմը ըստ առաջարկութեան նման ծառացուած կ'իրականացնէր կ'իրականացնէր առաջարկութիւններու նման ծառալի զօրավարժութիւնը կ'իրականացնէր նման ծառալի զօրավարժութիւնը կ'իրականացնէր:

«Զօրավարժութիւններ անցկացումն ինքնըստինքնեան միջազգագագին պարտաւորութիւնների խախտում է, բայց այս պահին մէնք ամբողջութեամբ վերահսկում ենք իրավութիւններու ըստ առաջարկութիւններու ոչ մի խնդիր չկայ»:

Մարտ 11-ին Ատրապէճանական բանակը լայնածաւալ զօրա-

Դայաստանի պաշտպանութեան նախարար Դաւիթ Սօնոյեան

վարժութիւններ սկսած է: Անոնք պիտի շարունակուին հինգ օր՝ մինչեւ 10 հազար զինուորներու, 500 հրամայիլ, 300 միաւոր հրթիւուականական զինուորներու նման ծառալի զօրավարժութիւններու նման ծառալի զօրավարժութիւններու նոր զինուորներուն նման վերջին տարիներու ձեռքբերուած նոր զինուորները:

Ըստ պաշտօնական հաղորդագրութեան, զինուորներու յարձական ծրագրութեան դրագիր պիտի իրագործեն, փորձելով պայմանական հակառակորդը խոցել շարք մը ուղղութիւններով: Կը հաղորդուի, որ զօրավարժութիւններու ընթացքը: Անհանգուանալու ոչ մի խնդիր չկայ»:

Մարտ 11-ին Ատրապէճանական բանակը լայնածաւալ զօրա-

ՆԱԹՕ-Ի Գլխաւոր քարտուղարի յատուկ ներկայացուցիչ նեյն Ապարուրայ

թեան (ԵԱՏՄ) անդամ ըլլալու եւ ՆԱԹՕ-Ի հետ Հայաստանի համագործակցութեան համար:

«Մենք զարգացած ենք երկրորդ աշխարհամարտի աւարտէն ետք: Մենք գործութիւններու կ'աշխատինք կ'ըստ կ'աշխատինք աղյուսակերութեան մէջ մէկը՝ Ռուսաստանի հետ գործողութիւններու կառավարումն է: ՆԱԹՕ-Ի համար Ռուսաստանի հետ երկիր սկսուած է մասնակիցներու գաղաքացիներու համար համար համար համար համար համար

Միջնորդների Ուղերձը Եւ Նախկինների Աղմուկը

ԵԱՀԿ Մինսկի խմբի համանախագահները

ԵԱՀԿ Մինսկի խմբի համբաւ-
խագահների վերջին յայտարարու-
թիւնը, մեղմ ասած, մեծ աղքուկի
պատճառ է դարձել հայկական հան-
րութեան շրջանում: Եւ յատկապէս
ոգեւորուել են նախկին իշխանու-
թիւնների ներկայացուցիչներն ու
նրանց յարակից վերլուծաբաննե-
րը: Եւ դա այն դէպքում, երբ այդ
յայտարարութիւնից ամենաքիչը
հենց նրանք պիտի ոգեւորուեն: Եւ
ահա թէ ինչու:

ինչ են ասում համանախագահները. Եթէ կարճ, ապա համանախագահները/Ցիջնորդները փաստացի «դիմադրում են» Հայաստանի նոր իշխանութիւնների յայտարարած՝ բանակցային ֆորմատն ամբողջացնելու նախաձեռնութեանը, ցանկանում են պահպանել բանակցային՝ մինչեւ վերջերս գործած ձեւաչափը, եւ այն պայմանաւորութիւնները, որոնք ձեռք են բերուել եւ շարունակաբար փոխանցուել են Քոչարեանից Սարգսեանին: Այսինքն՝ բանակցային երկողմ ֆորմատի ժառանգականութիւնը՝ միայն Հայաստանի համաձայնութեամբ տարածքների վերադարձ, յետագայում երբեք կայանալիք կամ արտայացութեան իրացման խոստումով: Այսինքն, ժողովրդական լեզուով ասած, «ուրեմն, մենք 20 տարի փոխուած ֆորմատով ջանք գործադրենք, դուք գաք, թէ բա՛ հա՛յ հայկական շա՞հ, հա՛յ Հարաբեաղը բանակցութիւնների մասնակից, այդպէս ո՞նց կը լինի»:

Մինչեւ հայաստանեան յեղա-
փոխութիւնը ԼՂ հարցի շուրջ բա-
նակցութիւններն ընթանում էին
սեղանին դրուած վերջին փաս-
տաթղթի՝ մադրիդեան սկզբունք-
ների եւ դրանց նորացուած տար-

բերակի շուրջ:
Մադրիդեան սկզբունքները
բանակցային երկու կողմերը (Հա-
յաստանն ու Ատրպէճանը) որպէս
բանակցութիւնների հիմք ընդու-
նել են 2007-ի Նոյեմբերին՝ Ռո-
ւեռու Քոչարեանի օրոք:

բնրտ Գոչարնամը օրօք:
Հայաստանուու ամիսներ անց
պէտք է տեղի ունենալիին նախագա-
հական ընտրութիւններ: Այդ ժա-
մանակ թէ՛ Գոչարեանը, թէ՛ վար-
չապետ Սերժ Սարգսեանը նշում
էին, որ նախագահի իշխանական
թեկնածու Սարգսեանը լիովին տի-
րապետում է բանակցալին գործըն-
թացին եւ երաշխաւորում դրանց
շարունակականութիւնը:

Եւ այդպէս էլ եղաւ, Սարգս-
եանը միայն որպէս անձ փոխարի-
նեց Քոչարեանին, բայց բանակցու-
թինների էութեան փոփոխութիւն

თხელი ჯოւნებება:

2008 թուականին անգամ
Սարգսեանին ախընտրական ծրագ-
րում յստակ գրուած էր ԼՂ հիմ-
նախնդրի լրուժման՝ տարածքների
վերաբերեալ իր պատկերացումը.
«...պէտք է ապահովուի ԼՂՀ բնակ-
չութեան եւ սահմանների անվտան-
գութիւնը, ՀՀ-ն եւ ԼՂՀ-ն պետք է
ունենան ընդհանուր սահման»:

Սերժ Մարգարեանի նախագա-
հութեան շրջանում զաղտնագերծ-
ուեցին Մադրիդեան սկզբունքնե-
րը, որտեղ ամրագրուած էր.

«Ղ-ին յարակից ատրպէջա-
նական բոլոր տարրածքները, որոնք
գտնուում են հայկական վերահսկո-
ղութեան տակ, վերադարձուելու
են ատրպէջանական վերահսկո-
ղութեան տակ ներքոշարադրեալ
կարգով, որոնց մանրամասները
կողմէրը համաձայնեցնելու են Խա-
ղաղութեան համաձայնագրով:

- Հայկական ուժերը գուրս են
բերում Քելքաջարի շրջանից:
Սահմանափակ զօրամիաւորում տե-
ղակայուելու է Քելքաջարի շրջա-
նի այն տարածքում, որը որոշելու
է Միջազգային անցումային յանձ-
նաժողովը՝ մինչև Խաղաղութեան
համաձայնագրի ստորագրումը:

-Քելքաջարի զրջանը գտնուել-
լու է Միջազգային անցումային
յանձնաժողովի մոնիթորինգի տակ՝
ԵԱՀԿ յանձնաժողովի միջոցով, որը
ներառելու է հայել ատրպիչճանցի
ներկայացուցիչներ։ Քելքաջարի
շրջանի միջազգային անցումային
մոնիթորինգի ընթացքում Քելքա-
ջարի շրջանի բնակչութեան դուրս
գալը շրջանից միջազգային հան-
րութեան կողմից խրախուսուելու
է։

- Ատրպէջանական ներքին
տեղահանուած անձանց թուլ կը
տրուի վերադառնալ Քելքաջարի
շրջան Խաղաղութեան համաձայ-
նագրի ուժի մէջ մտնելուց հինգ
տարի անց:

4) Համաձայնեցուած լայնքի
միջանցքը պէտք է լՂ-ն կապի
Հայաստանի հետ: Մինչեւ լՂ վերջ-
նական իրաւական կարգավիճակի
որոշումը, այդ միջանցքը գտնուե-
լու է լՂ ժամանակավոր իշխանու-
թիւնների վերահսկողութեան տակ
համաձայն ստատուս քույլի պայ-
մաններին այն պահի դրութեամբ,
երբ Խաղաղութեան համաձայնա-
գիրը կը մտնի ուժի մէջ: լՂ
վերջնական իրաւական կարգավի-
ճակի որոշումից յետով, միջանցքի
օգտագործման գործընթացը կը
կարգաւորուի՝ հաշուի առնելով լՂ
վերջնական կարգավիճակը»:

2016 թուականին՝ Դմիտրի

Կիսելիովին տուած հարցազրոյցում Սերժ Սարգսեանը յայտարարում է, որ 2011 թուականին կազմակում Հայաստանը պատրաստ էր ստորագրել բանակցուող փաստաթուղթը (նորացուած Մադրիդեան՝ կազմանեան թուղթ), որով «հայկական կողմէնը՝ Լեռնային Ղարաբաղը եւ Հայաստանը, թողնում են այն տարածքները, որոնք այօր զբաղեցրուած են որպէս անվտանգութեան գօտիք։ Այսինքն, այն տարածքները, որոնք ատրպէջանցիները համարում են գրաւեալ՝ 7 ատրպէջանական շրջանները։ Մենք թողնում ենք այդ տարածքները եւ հեռանում։ Այսինքն, դա տարածքային ամեռողջականութեան սկզբունքն է։»

Յիշեցնենք, որ 2011-ին հայտանեան կողմը յայտարարելէր, որ Կազմանում «առաջընթաց» չի արձանագրուել, քանի որ վերջին պահին Ատրպէցճանի կողմից նոր պայմաններ են առաջ քաշուել:

Բանակցութիւնների վերաբերեալ յետագայում տեղի ունեցած արտահոսքերից պարզում էր, որ Կազանից յետոյ բանակցութիւնները շարունակուել են նորացուած առաջարկներով՝ այսպէս կոչուած՝ Լաւրովեան պլանով, ըստ որի՝ տարածքների վերադարձը, այսպէս ասած, փուլացին եղանակով պիտք է կատարուի՝ մի քանի շրջան, յետոյ մի քանի շրջան։

Բանակցութիւնների հենց այս
փուլում էլ տեղի է ունենում հա-
յաստանեան լեզափոխութիւնը:

Հայաստանի նոր իշխանութիւններն իրենց ընթացող բանակ-ցութիւնների իրաւայաջորդ չեն յայտարարում, պարզ չէ անդամ՝ պատրաստ են նրանք դրանք շարունակել բովանդակալին առող-մով, թէ՞ոչ, որովհետեւ նոր իշխա-նութիւնների եւ մասնաւորապէս Նիկոլ Փաշինեանի կողմից նախե-ւառաջ դրում է մէկ հարց՝ սկզբում վերականգնել բանակցութիւնների եԱՀԿ կողմից հաստատուած եռա-կողմ փորձար:

Ու այստեղ ահա տեղի է ունենում ուշագրաւը: ԼՂՀ իշխանութիւնները յացտարարում են, թէ իրենք դէմ են Մադրիդեան սկզբունքներին. «Ենք ինչպէ՞ս կարող էինք ընդունել մի փաստաթուղթ, որի ո՞չ մշակմանը, ո՞չ քննարկումներին առհասարակ չենք մասնակցել»: Այսինքն, փաստացի զրոյացնում են Քոչարեանի եւ Սարգսեանի ամբողջ բանակցածը: Զարմանալին այն է միացն, որ արդարացի այս տեսակի տողիդ տեքստով յացտարարում է միայն այսօր եւ ոչ՝ Քոչարեանի ու Սարգսեանի օրօք:

Եւ ահա այս պայմաններում,
երբ Փաշինեանը դեռ իր իսուքը չի
ասել՝ Համանախագահները յայտա-
րարութիւն են տարածում, որտեղ
փաստացի կոչ են անում նրան՝
դառնալ Նախկին պայմանաւոր-
ուածութիւնների իրաւացաջորդը:

«...Համանախազահները վե-
րահստատում են լարուածութեան
թուլացման ու հրահրող հռետորա-
բանութեան նուազեցման խիստ
անհրաժեշտութիւնը: Այս համա-
տեքստում համանախազահները կոչ
են անում կողմերին գերծ մնալ
յայտարարութիւններից ու գործո-
ղութիւններից, որոնք ենթադրում
են տեղում իրադրութեան փոփո-
խութիւն, նախապէս վճռում են
ապագայ բանակցութիւնների ար-
դիւնքը կամ ստեղծում են նախա-
պացմաններ, առանց միւս կողմի
համաձայնեցման պահանջում են
ձեւաչափի միակողմանի փոփոխու-

թիւն կամ ցոյց են տալիս պատրաստակամութիւն վերսկսելու ռազմական գործողութիւնները»:

«Յղում անելով Մինսկի խմբի գործընթացի հութեան վերաբերեալ որոշ հակասական հրապարական յայտարարութիւններին՝ համանախազանական յայտարարութիւնները վերահաստատում են, որ ինդղի արդար ու տեւական կարգաւորումը պէտք է հիմնուած լինի Հելինկի եզրափակիչ ակտի սկզբունքների վրայ, մասնաւորապէս կապուած ուժի կամ ուժի սպառնալիքի չկիրառման, տարածքային ամբողջականութեան եւ հաւասար իրաւունքների ու ժողովուրդների ինքնորոշման վրայ։ Նաեւ պէտք է ներառի յաւելեալ տարրեր, ինչպէս 2009-2012 թուականներին առաջարկել են համանախազահողերկիրների նախազահները, այդ թւում՝ Լեռնային Ղարաբաղի շրջակայ տարածքների վերադարձ Ատրպէճանի վերահսկողութեան ներքոյ, միջանկեալ կարգավիճակ Լեռնային Ղարաբաղի համար, որը անվտանգութեան եւ ինքնակառավարման երաշխիքներ կը տրամադրի, Հայաստանն ու Լեռնային Ղարաբաղը կապող միջանցք, Լեռնային Ղարաբաղի վերջնական իրաւական կարգավիճակի ապագայ յատակեցում իրաւականօրէն պարտադիր կամքի արտայայտման միջոցով, բոլոր ներքին տեղահանուած անձանց ու փախստականների՝ բնակութեան նախկին վայրեր վերադառնալու իրաւունք, ինչպէս նաեւ միջազգային անվտանգութեան երաշխիքներ, որը կը ներառի նաեւ խաղաղապահ գործողութիւն»։

Այս ֆոնին, առնուազն զարմանալի է նախկին իշխանաւորների կողմէց բարձրացուած աղմուկը, թէ հասէք, տեսէք, «Փաշինեանը փոշիացը էլ է մեր նախկին ձեռքբերումները»: Այն դէպքում, երբ համանախագահների յայտարարութեամբ, ակնյայտօրէն հակառակն է պարզ դառնում, «այդ նախկին ձեռքբերումները» ոչ թէ փոշիացում են, այլ միջնորդները պնդում են, որ հենց դրանք մնան բանակցութիւնների սեղանին, այսինքն, այդ նուազագոյնը Փաշինեանն ունի որպէս ուսուրս: Բայց նա, ինչպէս նշեցինք, պահանջում է աւելին, քան այդ նուազագոյնը, այն, ինչ կորսուել է, բայց պէտք է վերադարձուի. Ղարաբաղի՝ որպէս կողմ, ներգրաւումը բանակցութիւններին: Այնպէս, ինչպէս դա ամրագրուած է ԵԱՀԿ 1994 թ. Դեկտեմբերի 6-ի Բուդապեշտի գաղաթնաժողովի ամփոփիչ փաստաթուած եւ աւելի յստակ՝ ԵԱՀԿ ղեկավար խորհրդի նախագահի՝ 1995 թ. Մարտի 31-ի Պրահեան

պարզաբանած մէջ՝
Եռակողմ ֆորմատը, յիշեց-
նենք, ենթադրում է բանակցող
բոլոր կողմերին փաստաթղթերի
գրաւոր ներկայացում, եւ ձայնի՝
«այս եւ ոչ»-ի հաւասար իրա-
ւունք: Մի բան, որ վերջին անգամ
երեք կողմերին ներկայացուել է
Ռոբերտ Քոչարեանի օրոք՝ 1998-
ին՝ այսպէս կոչուած «Հնդհանուր
պետութիւն» տարբերակի ժամա-
նակ (հայերէէնը):

1998-ից յետով Ղարաբաղին՝

Գրական-Գեղարվուստական Ինքնուրոյն Ներկայացում մը
**«Թէքէան Մշակութային Միութիւնը Եւ
 Բանաստեղծ Վահան Թէքէանի Գրական
 Հարուստ Ժառանգութիւնը»**

**Կազմակերպութեամբ Թէքէ-
 եան Մշակութային Միութիւն Լու
 Անձելոսի Մայր մասնաճիւղին եւ
 մասնակցութեամբ Թ.Մ.Մ.ի մեծն
 Լու Անձելոսի մասնաճիւղին, անց-
 եալ Կիրակի Մարտի 10ին, 2019
 տեղի ունեցաւ ինքնատիպ միջոցա-
 ռում մը Կլենտէլի Հանրապէն Կեդ-
 րոնական գրադարանի հանդիսաս-
 րահին մէջ:**

Իր բացման խօսքին մէջ
 Թ.Մ.Մ.ի ատենապետ եւ օրուան
 հանդիսավար Բարսեղ Գարթալ-
 եան, ոգեկոչեց բանաստեղծ Վահան
 Թէքէանի մեծարժէք ներդրումը
 հայ գրականութեան մէջ: Ապա
 ողջունեց ներկայ բազմահարիւր
 հասարակութիւնը, որոնց մէջ կը
 նշարուէին Լու Անձելոսի Հայաս-
 տանի աւագ հիւպատոս Դոկտ. Ար-
 մէն Բայրուրդեան եւ իր տիկինը,
 Արեւմտեան թեմի Առաջնորդ Գերշ.
 Տ. Յովնան Արք. Տէրտիքեանի ներ-
 կայացուցիչ Արժ. Տ. Մանուկ Աւ.
 Քնչն. Մարգարեան, նախկին առաջ-
 նորդ Գերշ. Վաչէ Արք. Յովսէկեան,
 ինչպէս նաեւ քաղաքական, գրա-
 կան, մշակութային, մամուլի ու
 հայրենակցական միութիւններու
 ներկայացուցիչներ եւ 102-ամեայ
 բանաստեղծ ժագ Յակոբեան:

Օրուան առաջին բանախօսն
 էր ծանօթ մտաւորական եւ հասա-
 րակական գործիչ Տօքթ. Գրիգոր
 Աստանալեան: Ան իւրայտուկ պեր-
 ճախօսութիւնամբ կրցաւ խտացեալ
 ձեւով ներկայացնել Վահան Թէքէ-
 եանի 70 տարիներու ազգաշէն գոր-
 ծունչութիւնը: Բնութագրելով մեծ
 բանաստեղծ Վահան Թէքէանի ու-
 րոյն արժէքը՝ ընդգծեց «... գրա-
 կան հարուստ ժառանգութիւն մը
 կտակեց, անկրկնելի շքեղութեամբ: Ան ունէր անսահման սէր իր շրջա-
 պատին եւ բնութեան հանդէպ: Մեր
 ժողովուրդի մեծագոյն հայերգակն
 էր, որ երգեց ամէն ինչի համար»: Յարգելի բանախօսն անդրադար-
 ձաւ նաեւ ՌԱԿ-ի հովանաւորու-
 թիւնամբ ծնունդ առած մեծ բանաս-
 տեղծի անունը կրող Թէքէան Մշա-
 կութային Միութեան մասին, որ
 իր ծնունդէն 1947էն ի վերանցող
 70տարիներու ընթացքին, իր ան-
 շեղ հայրենասիրութեամբ բարձ-
 րորակ ձեռնարկներով ու հաստա-
 րակութիւններով դարձած է ազ-
 գային գոյակերտումի ուահվիրան-
 ներէն մին, միաժամանակ ոսկէ
 օրած կը մը հայրենի եւ սփիւրքի
 միջեւ:

Խօսք առնելով Հայաստանի

աւագ հիւպատոս Դոկտ. Արմէն
 Բայրուրդեան ողջունեց Թէքէեան
 Մշակութային Միութեան ղեկա-
 վարներն ու ներկայ հասարակու-
 թիւն մէջ իրեն ծանօթ անձնաւո-
 րութիւնները: Գնահատեց եւ ար-
 ժեւորեց Թէքէան սիներու հայ-
 րենանուէր գործունէութիւնը: Իսկ
 անդրադառնալով հիւպատոսարա-
 նի գործունէութեան ըստ որ այս
 տարի պիտի նշովի անոր հիմնադ-
 րութիւն 25 ամեակը եւ այդ մի-
 ջոցառումներէն առաջինը պիտի
 ըլլայ յառաջիկայ Ապրիլի 7ին:

Այս առթիւ Թ.Մ.Մ.ի վարչու-

թիւնը գնահատելով Վաչէ Մշէրձ-
 եանի 25 տարիներու ձեռնհասորէն
 կատարած Թ.Մ.Մ.ի ատենապետի
 պաշտօնը, զինք վարձատրեց յա-
 տուկ յուշատախտակով մը, որ
 յանձնուեցաւ ձեռամբ հիւպատոս
 Ա. Բայրուրդեանի:

Գրական քննադատ Թամարա
 Յովնաննիսեան Վահան Թէքէեան
 բանաստեղծի, ազգային գործիչի,
 կեանքին եւ գրական վաստակին
 մասին խօսելով շեշտեց անոր բազ-
 մերաշտ գործունէութեան մասին:
 Ան մասնաւորաբար նշեց որ Թէքէ-
 եան մէր մշակութային այն ակ-
 տաններէն է որ ըստ արժանուոյն չէ
 ներկայացուած հայրենիքի եւ
 սփիւրքի հասարակութեան: Ան եղաւ
 արտայացնելով իր զգացական աշ-
 խարցի զգայնութիւններուն: Իր
 սիրերգութիւններով ցոյց տուաւ
 յատուկ ընկալում մը եւրոպական
 քերթողութան մակարդակով: Թէ-
 քէեան ուահվիրաններէն եղաւ հայ
 քնարերգութեան անդաստանին, ճո-
 խացնելով հայ քերթողութեան ար-
 ուեստն ու հասարակական մտքի
 գանձարանը: Հայ ժողովուրդի մե-
 ծութիւններու առաջին շարքին
 դասուելիք անձ մը արդարել:

Գործադրուեցաւ օրուան պատ-
 շաճ գեղարուեստական յայտագիր
 մը, մեծ մասամբ Վահան Թէքէեանի
 ստեղծագործութիւններէն ելոյթ-
 ներ ունեցաւ Մելո իքիզեան (աս-
 մունք), Շուշան Յակոբեան (դաշ-
 նամուր), Մարիամ Աղաճանեան
 (երգ), Մալքի եւ Սոսի Քերքոնեան
 (տաւիլ եւ սրինգ):

Սոյն գրական գեղարուեստ-
 կան բարձրորակ ձեռնարկն իր
 աւարտին հասաւ նախկին առաջ-
 նորդ Գերշ. Տ. Վաչէ Արք. Յովսէկ-
 եանի փակման աղօթքով:

Կը շնորհաւոարենք կազմա-
 կերպիչները այս յիշարժան միջո-
 ցառումին համար:

**ՀՀ Գլխաւոր Հիւպատոսի Հանդիպումը
 Ամերիկայի Հրէական Կոմիտէ Լու Անձելոսի
 Մասնաճիւղի Աշխատակազմի Ղեկավարի Հետ**

**Վերջերս Լու Անձելոսում ՀՀ
 գլխաւոր հիւպատոս Արմէն Բայ-
 րուրդեանն ընդունեց Ամերիկայի
 հրէական կոմիտէի Լու Անձելոսուի
 մասնաճիւղի աշխատակազմի ղե-
 կավար Դանիէլ Աբրամովիչին եւ
 մասնաճիւղի տնօրէնի տեղակալ
 Սիամակ Քորդեստամինին:**

Դանիէլ Աբրամովիչը ներկա-
 յացրեց Ամերիկայի հրէական կո-
 միտէի, որպէս ԱՄՆ հասպոյն եւ
 կարեւորագոյն հրէական կազմա-
 կերպութիւններից մէկի, կառուց-
 ուածքը, գործառոյթները, գոր-
 ծունչութեան որոտները: Հիւրերը
 պատրաստակամութիւն յայտնեցին
 համագործակցել Լու Անձելոսում
 ՀՀ գլխաւոր հիւպատոսութեան հետ,
 սերտացնել Գալիֆորնիայի հայ-
 կական եւ հրէական համայնքների
 միջեւ կապերը:

Արմէն Բայրուրդեանը շնոր-

հակալութիւն յայտնեց այցի եւ
 համագործակցութեան պատրաստա-
 կամացութեան համար: Նա նշեց հայ
 եւ հրեայ ժողովուրդների միջեւ
 գոյութիւն ունեցող պատմական
 ընդհանրութիւնները, հակիրծ
 ներկայացրեց տարածաշրջանա-
 յին անվտանգութեան հարցերին
 առնչուղղ ՀՀ արտաքին քաղաքա-
 կանութեան մօտեցումները, Լեռ-
 նային Ղարաբաղի հակամարտու-
 թեան կարգաւորման ներկայ բա-
 նակցացին փուլը, անդրադարձաւ
 հայ-թուրքական յարաբերութիւն-
 ներին: Դեսպան Բայրուրդեանը
 կարեւորեց Գալիֆորնիայի հայ
 եւ հրեայ համայնքների միջեւ
 սերտ եւ գործնական կապերի
 հաստատումը եւ պատրաստակա-
 մութիւն յայտնեց ամենայն օժան-
 դակութիւն յուցաքերել այդ գոր-
 ծընթացին:

Արմէն Բայրուրդեանը շնոր-

VA Print Media

Book Printing & Binding • Hard Covers
 College Dissertations • Year Books
 Restoration of Old Books & Bibles
 Newspaper Archiving

Vahé Atchabahian

1743 E. Elizabeth St. • Pasadena, CA 91104

Tel: 626-793-6220

Cell: 626-354-5924

vamedia@yahoo.com

www.vaprintmedia.com

massis Weekly

Volume 39, No. 10

Saturday, March 16, 2019

Nikol Pashinyan, Bako Sahakian Co-Chair First Ever Joint Meeting of Security Councils of Armenia and Artsakh

STEPANAKERT (RFE/RL)—Armenian Prime Minister Nikol Pashinyan again called for Nagorno-Karabakh's becoming a full party to the negotiations as he addressed on Tuesday his top security aides ahead of his first meeting with Azerbaijani President Ilham Aliyev to be held with international mediators' assistance sometime soon.

Together with Nagorno-Karabakh president Bako Sahakian Pashinyan presided over the first-ever joint meeting of Armenia's and Nagorno-Karabakh's Security Councils held in the Karabakh capital of Stepanakert today.

In his opening remarks before the start of the meeting the Armenian premier described it as "unprecedented" and "very symbolic" and singled out three main issues to be addressed by senior representatives of the Armenian political and military leadership.

Pashinyan reiterated that Nagorno-Karabakh's becoming a full party to the negotiations conducted under the auspices of the Organization for Security and Cooperation in Europe's Minsk Group co-chairmanship (the United States, Russia, France) will be a key point during his upcoming discussions with Aliyev.

"This is not a whim, nor a precondition. This is simple logic that Nagorno-Karabakh's involvement is key to the settlement process," Pashinyan stressed, as quoted by his press office.

Pashinyan explained that unlike Aliyev, for whom "Nagorno-Karabakh's Azerbaijani community" also voted as

current citizens of Azerbaijan, he cannot represent the people of Nagorno-Karabakh, since only citizens of Armenia voted for him and his political team in Armenian elections. The international community, Pashinyan said, is represented at the negotiations by the OSCE Minsk Group co-chairs. "So far, the negotiation process has in fact involved all stakeholders except one... The problem is that no one has the authority and legitimacy to represent the people of Nagorno-Karabakh at the negotiations today," he said.

At the same time, Pashinyan described as absurd claims that by seeking Nagorno-Karabakh's involvement in the process Armenia tries to shun responsibility and put the entire responsibility on the authorities or the people of Nagorno-

Karabakh. "The Republic of Armenia has and will be the number one guarantor of Nagorno-Karabakh's security and will continue its involvement in the peace process," the Armenian prime minister underscored.

Speaking before the Security Councils' meeting in Stepanakert, Pashinyan said that one of the questions to answer was whether the government of Armenia

Continued on page 4

Rep. Frank Pallone Introduces Bipartisan Legislation Supporting Communication Between Artsakh and the United States

WASHINGTON, DC — Congressional Caucus on Armenian Issues Co-Chair Congressman Frank Pallone, Jr. (D-NJ) has introduced H. Res. 190, a bipartisan legislation supporting United States-Artsakh relations, that calls for free and open communication, as well as travel, between the two nations at all levels of civil society and government, Armenian Assembly reports.

The resolution notes: "Department of State policies and practices place self-imposed restrictions on travel and communications between the United States and Artsakh, limiting oversight of United States taxpayer-funded assistance programs and discouraging the open dialogue and discourse that can contribute to a peaceful resolution of Artsakh-related status and security issues."

H. Res. 190 also states: "open dialogue and communications contribute to greater international understanding and facilitate more effective conflict resolution."

Spearheaded by Rep. Pallone, the

resolution is co-sponsored by Armenian Caucus Co-Chairs Rep. Gus Bilirakis (R-FL) and Rep. Jackie Speier (D-CA), Armenian Caucus Vice-Chair Rep. Adam Schiff (D-CA), Rep. Salud Carbajal (D-CA), Rep. Judy Chu (D-CA), Rep. David Cicilline (D-RI), Rep. Katherine Clark (D-MA), Rep. Jim Costa (D-CA), Rep. Anna Eshoo (D-CA), Rep. Jim McGovern (D-MA), Rep. Grace Napolitano (D-CA), and Rep. Brad Sherman (D-CA).

H. Res. 190 resolves that the House of Representatives: "(1) affirms its commitment to supporting actions that encourage visits and communication between officials from the United States and Artsakh at all levels, including cabinet-level national security officials, general officers, and other executive branch officials, to travel to Artsakh and openly and directly communicate with their Artsakh counterparts; (2) encourages open communication, meetings, and other direct contacts between officials of Artsakh and

Continued on page 2

AGC Announces April 24 March for Justice

LOS ANGELES—The Armenian Genocide Committee (AGC), a broad-based coalition of 21 of the leading religious, political, youth, charitable, athletic and social organizations of the Armenian community of Southern California, has announced that on April 24, 2019 at 1:00 p.m., the annual March for Justice will take place on Wilshire Boulevard between Fairfax Avenue and San Vicente Boulevard, in front of the Turkish Consulate, to demand justice for the Armenian Genocide.

Continuing a more than four-decade tradition of bringing Armenian demands directly to Turkey's official government representative in Los Angeles, the AGC has been working diligently to plan the March for Justice and calls upon all segments of our community to participate.

Additional details will be announced in the coming weeks. Further information can be found at the AGC website www.March4Justice.com and at the Armenian Genocide Committee Facebook page or by calling (888) 924-1915.

Armenian Patriarch of Istanbul Mesrob Mutafyan Dies at 62

ISTANBUL — The Armenian Patriarch of Istanbul Mesrob Mutafyan II passed away in Istanbul on March 8. He was 62 years old.

Patriarch Mutafyan has been under treatment for a long time at Yedikule Surp Pirgiç Hospital. He had been incapacitated since 2008 with an early onset of dementia. The funeral is expected to take place next Sunday. All the churches in Istanbul are playing the drum every 15 minutes.

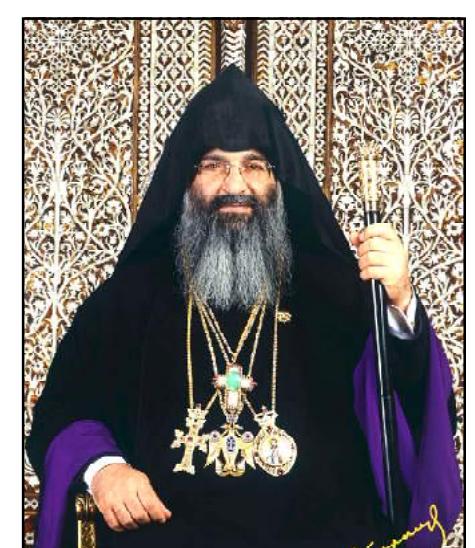
Born Minas Mutafyan in Istanbul in 1956. He was ordained in 1979 following studies in Germany and the United States.

Patriarch Mutafyan graduated from the American High School in Kornwestheim near Stuttgart, Germany. From 1974 to 1979, he studied philosophy and sociology in Memphis, Tennessee, United States.

On 13 May 1979, he was ordained to priesthood and was commissioned pastor of Kinaliada, one of the Prince Islands in the Sea of Marmara in Istanbul with a small Armenian community. Between 1979 and 1981, he continued his theological studies in Jerusalem.

On 21 September 1986, Mesrob Mutafyan was elevated to the rank of a Bishop in Etchmiadzin, Armenia. From 1982 to 1990, he coordinated the ecumenical relationships of the Patriarchate. He attended the Pontifical University of St. Thomas Aquinas (Angelicum) in Rome, Italy in 1988-1989.

In 1993, he was elevated to the rank of archbishop to serve the diocese of Prince Islands. From 1997, Mutafyan

acted as the vicar general of the Armenian Patriarchate of Constantinople.

Following the death of Patriarch Karekin II Kazanjian of Constantinople, Mesrob Mutafyan was elected locum tenens on 16 March 1998 to serve as the temporary leader of the Church until an election is held. Even though the Turkish local authorities demanded Archbishop of Üsküdar Sahan Sivaciyan, the retired longest-serving archbishop, should succeed, Mesrob Mutafyan was finally elected the 84th Armenian Patriarch of Constantinople on 14 October, 1998 and could take office. During his apostolic journey to Turkey, Pope Benedict XVI visited also the Surp Asdvadzadzin Patriarchal Church in Kumkapi, Istanbul, where he attended a religious ceremony

Continued on page 2

OSCE Minsk Group Co-Chairs Issue Statement on Upcoming Pashinyan-Aliyev Meeting

MOSCOW/PARIS/WASHINGTON DC -- The OSCE Minsk Group Co-Chairs issued a statement on the upcoming meeting of Armenian Prime Minister Nikol Pashinyan and Azerbaijani President Ilham Aliyev:

"In their March 1 statement, the Co-Chairs of the OSCE Minsk Group (Igor Popov of the Russian Federation, Stephane Visconti of France and Andrew Schofer of the United States of America) welcomed the commitment of Azerbaijani President Ilham Aliyev and Armenian Prime Minister Nikol Pashinyan to meet soon under the auspices of the Co-Chairs. The Co-Chairs, working closely with the two foreign ministers, have been making preparations for this important leaders' meeting, which will be the first direct contact between the two leaders conducted under Co-Chair auspices.

The Co-Chairs underline the importance of maintaining an environment conducive to productive discussions and continue to assess positively the recent lack of casualties on the front lines. The Co-Chairs also welcome some initial steps being taken in the region to prepare the populations for peace and encourage the sides to intensify such efforts. At the same time, the Co-Chairs reiterate the critical importance of reducing tensions and minimizing inflammatory rhetoric. In this context, the Co-Chairs urge the sides to refrain from statements and actions suggesting significant changes to the situation on the ground, prejudging the outcome or setting conditions for future talks, demanding unilateral changes to the format without agreement of the other party, or indicating readiness to renew active hostilities.

With reference to some contradictory recent public statements on the substance of the Minsk Group process, the Co-Chairs reiterate that a fair and lasting settlement must be based on the core principles of the Helsinki Final Act, including in particular the non-use or threat of force, territorial integrity, and

the equal rights and self-determination of peoples. It also should embrace additional elements as proposed by the Presidents of the Co-Chair countries in 2009-2012, including: return of the territories surrounding Nagorno-Karabakh to Azerbaijani control; an interim status for Nagorno-Karabakh providing guarantees for security and self-governance; a corridor linking Armenia to Nagorno-Karabakh; future determination of the final legal status of Nagorno-Karabakh through a legally binding expression of will; the right of all internally displaced persons and refugees to return to their former places of residence; and international security guarantees that would include a peacekeeping operation.

The Co-Chairs stress their view that these principles and elements must be the foundation of any fair and lasting settlement to the conflict and should be conceived as an integrated whole. Any attempt to put some principles or elements over others would make it impossible to achieve a balanced solution.

The Co-Chairs are prepared to meet with the leaders and foreign ministers of Armenia and Azerbaijan at any time, and call on the leaders to resume negotiations in good faith at the earliest opportunity. Continuous and direct dialogue between Baku and Yerevan conducted under the auspices of the Co-Chairs remains an essential element in building confidence and advancing the peace process. The Co-Chairs will also continue to discuss, as appropriate, relevant issues with the interested parties directly affected by the conflict, recognizing that their views and concerns must be taken into account for any negotiated solution to succeed.

The Co-Chairs stress that they remain fully committed, in accordance with their mandate, to helping the sides find a peaceful solution to the conflict. The Co-Chairs also express their full support for the impartial and critical monitoring work undertaken by the Personal Representative of the OSCE Chairperson-in-Office and his team".

Armenian Patriarch of Istanbul

Continued from page 1

and held later talks with Patriarch Mesrob II on 30 November 2006. He was also a member of the Elijah Interfaith Institute Board of World Religious Leaders.

In 2008, Archbishop Aram Atesyan

was appointed the Locum tenens to fulfill Mutafyan's duties as the acting patriarch.

Garo Paylan, a member of the Armenian community and a legislator in Turkey's parliament said on Twitter: "Patriarch Mutafyan will remain in our minds as a memorable spiritual leader."

Consul General of Armenia in Los Angeles Received the Chief of Staff of the AJC

GLENDALE -- On March 5, Consul General of Armenia in Los Angeles Armen Baibourtian received the Chief of Staff of the American Jewish Committee (AJC) Los Angeles branch Dganit Abramoff and Assistant Director Siamak Kordestani.

Dganit Abramoff presented the structure, functions, and areas of activity of AJC, which is one of the leading and oldest Jewish advocacy organizations in the United States. Representatives of the Jewish Committee of America expressed readiness to cooperate with the Consulate General of Armenia in Los Angeles as well as enhance relations between the Armenian and Jewish communities in California.

Ambassador Baibourtian expressed his gratitude for the visit and readiness for cooperation. He mentioned historical similarities existing between the Armenian and Jewish peoples, current profound democratic transformation of Armenia and its governance system, briefly outlined Armenia's foreign policy approaches to the regional security, present phase of the Nagorno-Karabakh conflict resolution process, and touched upon the Armenian-Turkish relations. Ambassador Baibourtian attached importance to develop ties between the Armenian and Jewish communities in California and expressed willingness to support that process.

Ryanair to Launch Regular Flights Between Armenia and Europe

YEREVAN (RFE/RL) — Ryanair is planning to become the world's first budget airline to launch regular flights between Europe and Armenia, the head of the Armenian government's civil aviation department said on Friday.

The official, Tatevik Revazian, told RFE/RL's Armenian service that she has held talks with senior executives of the Irish carrier in Dublin for that purpose.

"We received a proposal and are now negotiating over that proposal," she said. "They made clear that they want to enter the [Armenian aviation] market in 2020."

"They said that the average price of their tickets is 40 euros (\$45). Obviously, they won't be able to fly to Armenia at that price, but it definitely won't be 350, 400 or 500 euros," added Revazian. She did not give other details of the planned flights.

"Ryanair can really revolutionize, completely transform our aviation market," argued the 31-year-old official. "If Ryanair does enter the Arme-

nian market I'm sure that air ticket prices will fall and passenger traffic from Europe to Armenia and also from Armenia to Europe will increase as a result."

Armenia's international air traffic has already grown rapidly since the liberalization of its civil aviation sector in 2013. The former Armenian government decided to switch to the so-called "open skies" policy following the bankruptcy of the Armavia national airline. Armavia had enjoyed exclusive rights to fly to Europe, the former Soviet Union and the Middle East for almost ten years.

The liberalization, strongly backed by Western donors, allowed local and foreign carriers meeting safety standards to carry out flights without any restrictions. This has led to lower ticket prices, giving a strong boost to the country's burgeoning tourism industry. The number of foreign tourists visiting Armenia reached a new record high in 2018, according to official statistics.

Rep. Frank Pallone Introduces

Continued from page 1

the executive and legislative branches of the United States Government, representatives of State and local governments, and representatives of Ameri-

cian civil society; and (3) calls for the full and direct participation of the democratically elected Government of the Republic of Artsakh in all OSCE and other negotiations regarding its future."

A Decade-Long Goodbye for a Journey Cut Short In Memoriam: Patriarch Mesrob Mutafyan (1956-2019)

Dr. Hratch Tchilingirian

Patriarch Mesrob Mutafyan was one of the most courageous, principled and forward looking church leaders in the contemporary history of the Armenian Church. His youth, charisma, strong pastoral and administrative leadership were assets that the community in Turkey needed at the time of his election as Patriarch. However, his decade-long illness made it impossible to fulfill the hopes of the expected new era in the life of the Armenian community in Turkey.

Physically a towering figure, even as he resembled a biblical character, his thinking was fully in step with the times, creative and purposeful. Above all, as a priest and hierarchy, he was a deeply spiritual person and tried to live what he preached. He became an inspiring role model for multitudes of young people for whom he dedicated serious time and energy with the love of an elder brother.

For Patriarch Mesrob, Christian faith and Armenian culture and language were inseparably intertwined—like body and soul. Unlike many high ranking clergymen, his sermons were almost entirely focused on the Gospel message and its relevance to Armenians today. His Eastern message to the Armenian people on the occasion of the Jubilee of Christianity in Armenia in 2001, was indicative: “Although you have not personally seen the miraculous Resurrection of the Savior, re-confess and strengthen your faith in the witness of the first Illuminators, St. Thaddeus and St. Bartholomew and the other Apostles. Anchor unshakably your spiritual life in the preaching, character and exemplary life of our Patron Saint, Gregory the Illuminator, and the multitudes of other Christ-loving holy fathers.”

When in August 1999 a devastating earthquake hit Turkey’s Marmara region, killing almost 20,000 people, injuring more than 27,000 people and leaving hundreds of thousands homeless, Patriarch Mesrob was one of the first leaders behind the immediate organization of relief work. Within hours after the earthquake, he mobilized the Armenian community and sent rescue teams to the affected areas to help the victims. Aid distribution continued for months. This enormous effort was organized despite far-right Nationalist Action Party Health Minister Osman Durmus’ notorious decision to reject rescuers and aid from Armenia, Greece, and Romania. In a touching move, Mutafyan adopted three Armenian orphans whose parents were killed in the earthquake—one of them a 12-year-old girl whose left leg was amputated. He assured them that they will be taken care of until they graduate from university.

Two of the eminent patriarchs that Mutafyan admired for their indelible leadership and prolific scholarship were Hovhaness IXth Golod (1715-1741) and the formidable Malachia Ormanyan (1896-1908). But most influential in his life was the saintly Patriarch Shnork Kalustian (1963-1990), his spiritual father and a con-

Patriarch Mesrob Mutafyan with children in Vakifkoy MusaDagh

stant inspiration for the ideal religious life.

Mutafyan’s appreciation and taste for aesthetic details brought a certain degree of sophistication to the Patriarchal office and regalia, yet he remained faithful to church tradition and the rich history of the Patriarchate, which was established in 1461.

The assassination of Hrant Dink in January 2007 had a shocking effect on Mutafyan, as he too, started to receive more frequent death threats. In June of that year, he went to Ankara to meet with the Chief of the General Staff, General Ya’ar Büyükanıt, the top military man in Turkey, a rather unusual visit for a religious leader, but indicative of the tortuous relationship of the church and the community with the Turkish state. When asked why Mutafyan wished to meet with the military head rather than the Prime Minister, he said there were allegations that Hrant Dink was assassinated by the security forces and, therefore, he wanted to ask the army chief “the necessary question: What would you advise the Armenians? What should we do?”

In that fateful year, he was involved in a serious car accident from which he did not fully recover. Along with the anxieties caused by death threats, his health gradually deteriorated for mysterious reasons. In the summer of 2008, the Holy Saviour Armenian Hospital in Istanbul (M. Soky- 1fcaukv- @k~avdavx-) officially announced that the Patriarch is afflicted with Alzheimer’s disease. Eight years later, in October 2016, the Clergy Council of the Patriarchate officially retired him through a canonical procedure, but the Turkish government did not recognize it and insisted that Mutafyan is the Patriarch as long as he is alive. For over a decade until his death on 8th March 2019, he remained in vegetative state in the hospital, away from public view and unable to carry out his patriarchal duties. He is survived by his mother Diramayr Mari Mutafyan and his sisters.

Archbishop Mesrob Mutafyan was elected 84th Patriarch of “Istanbul and All of Turkey” on 14 October 1998, at the young age of 42, after months of state interference in the election process. The election took place only after the Governor of

where the idea for *Agos* germinated. The hunger to speak out and the desire to address the “existential” problems surrounding the Armenian Church and community institutions in general, sparked the creation of the bilingual weekly newspaper in April 1996.

Patriarch Mesrob was invariably criticized by the media in Armenia and the Diaspora for statements he had made or policies he had adopted. Fierce criticism were levelled at him from Istanbul to Etchmiadzin and to various circles in the Diaspora, especially when he was publicly critical of the Catholicos or when he championed the cause of the Melkonian School in Cyprus, or when he spoke, for domestic reasons in Turkey, against the recognition of the Genocide by foreign parliaments. One Armenian party newspaper preposterously warned that Mutafyan is exporting “his eccentricities to other communities with unchecked imperial ambitions.”

Most notably, in June 1998, Mutafyan made headlines for commenting on the French National Assembly’s affirmation of the Armenian Genocide. “The Armenian community in Turkey finds itself between two fires,” he said. “The state of Armenia, the Armenian Diaspora and the Turkish government, all three have different views and opinions... when these three shoot at each other, we are right in the middle,” he said with frustration.

Leading an extremely vulnerable community required understanding, diplomacy, patience and judgment. Surely, Mutafyan did not satisfy everyone—Armenia, Diaspora or Turkey—but he had said from the outset of his tenure that his responsibility is to place the interests of his flock and community above all other considerations.

In the early 2000s, Patriarch Mesrob and Hrant Dink had bitter disagreements, especially over the critical issue of as to who should represent the Armenian community before the government. Many at times the dispute over policy and procedure played out in the media. Nevertheless, their essential problems and issues vis a vis the Turkish state and society were the same: state-instituted discrimination of minorities and erosion of their rights. In his eulogy at Hrant Dink’s funeral, Patriarch Mesrob lamented the “enmity against the Armenians” created in society and said efforts to eliminate such characterizations should “begin with our school textbooks and our schools to change the attitude, mentality, and practices that are behind the perception of Armenians as enemies, so that our government and people accept us not as foreigners and potential enemies but as citizens of the Republic of Turkey, who have lived for thousands of years on this soil.”

Long before Hrant Dink’s entrance into public life, in the late 1980s there were steady public campaigns through the media and the courts against a number of clergymen—the religious leadership of the commu-

Continued on page 4

Lark Musical Society and AMAA Present Brahms German Requiem – “Promise of Hope”

By Joyce Abdulian

PASADENA – Even though we are about to enter the solemn period of Lent, the Johannes Brahms German Requiem, performed by the Lark Musical Society on Saturday, March 2, 2019, ushered us into the glory of Easter with its “Promise of Hope”—They will enter Zion with singing...Gladness and joy will overtake them. (Isaiah 51:11). God’s word came alive through the powerful, transcendent voices of the Lark Chorus, with the LARK Orchestra under the masterful direction of Maestro Vatsche Barsoumian. Considered his greatest vocal work, Johannes Brahms (1833-1897) intended his famous German Requiem to be for the living instead of the departed—a non-denominational statement of faith.

Following the concert, the audience, at the annual collaboration of the Lark Musical Society and the Armenian Missionary Association of America (AMAA), at the stately Ambassador Auditorium in Pasadena, California, was bussing with small gatherings animatedly discussing the majestic performance of the Brahms Requiem with exclamations of: “The soaring music transported our souls to the heavens.”

Soloists: Baritone, Edward Levy, Soprano, Suzanne Waters performed inspiring renditions of Brahms’ message—Your heart shall rejoice, and no one will take away your joy. (John 16:22).

The prelude to the Requiem was two other works by Brahms; Schicksalslied, Op. 54 (Song of Destiny) completed in 1871—is an orchestral accompanied choral setting of a poem written by Friedrich Holderlin. Alto Rhapsody, Op 53 written in 1869 as a wedding gift to Robert Schuman’s daughter, is a composition in a setting of verses from Johann Wolfgang von Goethe, performed with a soul-stirring rendition by Mezzo-

Soprano, Garine Avakian.

In a pre-concert scholarly lecture, Doris Melkonian shared how Brahms was greatly influenced by Martin Luther’s German Bible. He established his reputation on Ephesians 2:8: For by grace you have been saved through faith; and not of yourselves, it is a gift from God. Doris shared how the theme was drawn from the fourth movement of the Requiem, “And now, O Lord, what do I wait for? My hope is in you.” (Psalm 39:7) The Promise of Hope is a greater hope, a hope in God, and the hope of eternal life through Christ Jesus.

The presentation of Brahms Requiem by the Lark singers and musicians, under the direction of Maestro Vatsche Barsumian, was the most moving experience that I have ever had. The music permeated my body and soul. As I sat there listening, I felt as if I were going to heaven on the wings of an angel. With the recent passing of Dr. Mihran Agbabian, a longtime supporter and member of the AMAA, the evening was dedicated to his memory. Ken Kevorkian, Chairman of Concert Organizing Committee.

Lark Musical Society President, Andy Torosyan shares: I am proud of the AMAA and LARK for bringing the community together with a magnificent concert featuring Brahms’ German Requiem. The performance was powerful and made us feel the music came to life and we were a component part of the experience that Brahms intended. Not only was it awe inspiring, but it ended in a peaceful prayer and reminded us of our mission to serve God by serving our fellow mankind. I am grateful to everyone who attended and supported the concert. As you know, nonprofits cannot continue their mission of service to the community if the community does not in fact support the nonprofit. I look forward to next year’s concert and invite everyone to come and celebrate the Lenten season with us.

Nikol Pashinyan, Bako Sahakian Co-Chair

Continued from page 1

accepts these three principles and six elements as a basis for the negotiation process.

“This is really an important question, but in answering this question we need important clarifications. What can these principles mean in practice and

A Decade-Long Goodbye for a Journey Cut Short

Continued from page 3

nity—among them Bishop Mesrob, when he was the outspoken young Chancellor of the Patriarchate. He was falsely accused of supporting, predictably, “terrorist acts against Turks” in sensationalist newspaper headlines. Among a host of preposterous court cases brought against him in the same period, one is notable. In 1987 Mutafyan appeared in a Turkish Criminal Court in Istanbul to face charges for violating the country’s statutes on the preservation of historical buildings. A state prosecutor had charged him of being guilty of covering the leaking roof of a balcony of the Armenian Patriarchate with rubber-based tiles (“eternite”). The prosecutor asked the court to sentence Mutafyan to two to five year prison term for the offense. A confidential report, revealed during Hrant Dink’s trial, showed that Mutafyan was under surveillance by the police and intelligence services “for his Armenian nationalist inclinations”—as labelled by the state agencies.

Upon his election as Patriarch, Mutafyan was able to develop a *modus vivendi* with the state, even as he demanded respect for the rights of the church and community with tact and discretion. During a visit to Ankara in 2001, he assured the Chairman of the Grand National Assembly that “the interests of the Turkish Armenians are in line with the interests of the State and the place where the problems of the Community are ought to be discussed is the [Parliament].”

Among the critical challenges Patriarch Mesrob faced at his election was the lack of adequately trained and sufficient number of priests to staff Istanbul’s 33 Armenian churches. Over the years he successfully recruited a cadre of young candidates, trained and ordained them to the priesthood. Many of them continue to serve the Patriarchate until today.

Minas Mutafyan, his baptismal name, was born in Istanbul in 1956. Upon completing his elementary education at the local Essayan Armenian School, he attended a British secondary school in Istanbul and later the American High School in Stuttgart, Germany. He graduated with Bachelors in sociology and philosophy from the University of Memphis, Tennessee. He was ordained a priest in May 1979 by his spiritual mentor Patriarch Shnork Kalustian. Mutafyan contin-

basis for the negotiation process should not leave room for different interpretations,” Pashinyan said.

“However, the principles and elements proposed by the co-chairs have given rise to all sorts of interpretations over the past 10 years and, therefore, the most important objective of the forthcoming negotiation process should be to clarify the so-called main concepts – the three principles and six elements, and we are ready also for such a conversation.”

Another major issue pointed out by the Armenian prime minister at the Stepanakert meeting is preparing societies for peace.

For his part, in his opening remarks Nagorno-Karabakh president Sahakian,

ued his graduate studies in Old Testament and archaeology at the Hebrew University and the American Biblical Institute in Jerusalem. In September 1986 he was consecrated a bishop by Catholicos Vazken I in Etchmiadzin. While continuing his post graduate studies, he served the pastoral and spiritual needs of the community though various churches in Istanbul and the Princes’ Islands and held high level positions within the Patriarchate.

Being Patriarch of Turkey is not an envious position. The Armenian community, the religious and lay leadership in Turkey have to constantly juggle their ethnic and state loyalties. “Every Armenian in Turkey grows up with three elements in his personality: being a Turkish citizen, then his heritage as an Armenian, and then his faith as a Christian in a country which is overwhelmingly 99 percent-Moslem,” Mutafyan had explained in an interview.

The elections of church and charity trusts are major “political” issue for the Turkish Government. It is one of the controlling mechanisms of the state by which it manages the affairs of the minorities and ensures loyalty. Since 2013, the Government has not allowed minorities to hold new elections. Previously, even participation in elections outside Turkey were not allowed. For instance, in 1995, Ankara forbade lay delegates from Istanbul to participate in elections for a new Catholicos in Armenia. A year earlier, the Government had ordered the Patriarchate to disband its Council of lay advisors.

In the coming months it remains to be seen as to how the Turkish government will handle the election of Mutafyan’s successor. Predictably, the election process will face the customary state-imposed restrictions and administrative hurdles, which will be exacerbated by the personality clashes and ambitions of the high ranking clergymen at the Patriarchate. Turkish law mandates Mutafyan’s successor to be a Turkish citizen or at least born in Turkey, preferably one who has completed the mandatory Turkish military service, which limits the list of eligible candidates to only a few. None have the calibre and gravitas of Patriarch Mesrob Mutafyan. Enormous challenges are ahead of the Church and community in Turkey.

For a wider context and discussion of the Armenian community in Turkey, see Hratch Tchilingirian’s “The Other Citizens.”

in particular, stressed that international recognition remains a priority for Stepanakert.

As a result of discussions both security councils reaffirmed that Nagorno-Karabakh’s “defense capabilities are guaranteed and are at the high level.” “At the same time the two Armenian sides again expressed their support for and commitment to an exclusively peaceful settlement of the conflict under the aegis of the OSCE Minsk Group and on the basis of the fundamental principles of international law, in particular, the right of peoples to self-determination,” the Armenian prime minister’s press office said in the press release.

ՄԵԾ Պահոց Խոհեր Խոստովանիլ Եւ Խոստանալ Գործքով Վերադառնալ Դէպի Աստուած

Ապաշխարութեան մասին աստուածաբանական մօտեցումները թերի կը մնան, ըլլալով հանդերձ տեսականորէն ճիշդ, իմաստասիրական մտորումները եւս կը մնան ակադեմական: Դաւատացեալը անոնց կարիքը չունի եւ կամ չի հասկնար: Առաջին պատեհութեամբ եւ անպայման ան պիտի դիմէ Աւետարանին:

ԴՈԿՏ. ԶԱԻԷՆ Ա. ՔՐՆՅ.
ԱՐՁՈՒՄԱՆԵԱՆ

Երկու Ուղղութեամբ

Մեծ Պահքի հոգեւոր պատ-
րաստութեան շրջանը կը սկսի
այսօր Մարտ 5-ին, եւ մեզի պարտք
կ'իմայ լիշեցնել մեր հաւատաց-
եալներուն ապաշխարանքով եւ խոս-
տո- վանանքով խոստանալ Աստու-
ծոյ իր պարգեւած ներման չնոր-
հին, գործքով պատասխանել եւ ոչ
միայն կրաւորական սպասումով։
Ենթակայական ըլլալ այնքան կեն-
սական է այս պարագային որքան
ապաւինիլ Աստուծոյ չնորհաց։ Խոս-
տովանանքի եւ ապաշխարութեան
Հայ Եկեղեցւոյ ընծայած առիթը
մէկ ուղղութեամբ չէ որ պիտի
ընկալենք, այլ երկու ուղղութեամբ,
խոստովանելով եւ խոստանալով,
նախ Աստուծմէ դէպի հաւատաց-
եալը, եւ փոխադարձաբար երկ-
րորդ ուղղութեամբ՝ մարդոցմէ դէ-
պի Աստուծած, գործքով եւ վճռա-
կան որոշումներով, այլապէս միայն
ապաւինիլ «Աստուծած թողութիւն
չնորհեսցէ» ներողամիտ պարզեւին
եւ ձեռնածալ սպասել մեր մեղաց
թողութեան, կը մնայ ձեւական եւ
ապարդիւն։

Եթէ ուշադիր կարդանք ինչ
որ ամէն կիրակի խօժական կամ
անձնական խոստովանանքի ատեն
կ'արտասանենք, ամէն մէկ հատ-
ուածի մէջ ոչ միայն կը խոստովա-
նինք մեր մեղքերը, կեանքի մէջ
գործելի գրեթէ ամէն մեղք թուե-
լով, այլ կը խոստանանք նաեւ
զանոնք չկրկնել, նոյնիսկ եթէ հետզ-
հետէ եւ ոչ միանգամայն: Առիթը
օգտագործելով կարելի չէ Աստու-
ծոյ շնորհած քաւութեան եւ մաք-
րութեան դիմաց մնալ կրաւորա-
կան, ըսելով որ «ամէն կիրակի
առիթը ունիմ մեղքերս խոստովա-
նելու» դիւրին ճամբան գտած
ըլլալով: Խոստովանանքին «գինը»
պէտք է վճարել որ է վճռական
խոստումը: «Մարդ ստեղծուեցաւ
Աստուծոյ պատկերին համաձայն»,
որ կը նշանակէ աստուածալին կայծ
մը կայ ամէն մարդուս մէջ որ
կարող կը դարձնէ միտքով եւ
հոգիով, կամ քով եւ ներքին արիու-
թեամբ, գործքով պատասխանել
նոյն շնորհաց: Խոստովանիլ եւ
խոստանալ զիրար պէտք է լրաց-
նեն, այլապէս կը թերանանք մարդ-
կային մեր պարտաւորութեանը մէջ
«օգնելու» Աստուծոյ տուած պար-
գեւին մէջ, մենք մեզի օգնած
չըլլալով, եւ մեղքի կեանքը շա-
րունակելով:

Խոստովանանք

Երբ հաւատացեալներ կը կարդան եւ կամ կը լսեն խոստովանանքի յատուկ մեղքերը, այստեղ նաեւ լոելեացն կը խոստանան որ «չարաբանութիւն, սուտ, բամբասանք, հայշոյութիւն, որկրամթլութիւն, եւ «յարակից այլ մեղքեր» չգործեն: Վաստահաբար խոստումը Աստուծոյ չի պատկանիր, այլ մեղաւոր մարդուն որուն վրայ պարտք կ'իմասէ իր առօրեայ գործերու ընթացքին լիշել որ նոյն մեղքերը պիտի չգործէ որքան մարդկայնօրէն կարելի է, մասնաւորաբար ՄեծՊահքի այս շրջանին երբ քրիս-

տոնեան ուտելիքի եւ հաճովքներու
չափն ու կշիռը իրենց նուազագոյ-
նին պէտք է իջեցնէ: Աստուածա-
տուր «պատկերը» պէտք է վերա-
կանգնի մարդուս մէջ եւ անով
զինուած ան պիտի խոստանաց
խոստովանած մեղքերը նախ նուա-
զեցնել եւ ապա բոլորովին իր
կեանքէն մաքրել:

Երբ իւրաքանչիւր ինը ցան-
կազրուած տուներուն մէջ ճշգրիտ
մէղքերուն անուանումը կը կա-
տարուի, հաւատացեալը ինք կ'ըլ-
լայ այդ մեղքերուն ենթական,
քանի որ առաջին դէմքով շա-
րադրուած են անոնք: Միայն թուե-
լով եւ խոստովանելով չէ որ մար-
դիկ կը բանան իրենց ներքին
աշխարհը Աստուծոյ առջեւ, այլ
զանոնք իրենց բերնէն եւ սիրտէն
«մեղաց Աստուծոյ», այլինքն «Աս-
տուծոյ առջեւ մեղք գործեցի»:
յայտարարելով ներքնապէս կը հա-
մոզուին որ այդ մեղքերը այլեւս
կրկնուելու չեն գործնապէս, ինչ-
պէս ընդհակառակը կը կրկնուին
շնորհաց աղբիւրը եղող «Աստու-
ծոյ թողութիւնը», որ միեւնոյն
ատեն չի կրնար պատեհութեանց
օգտագործման առիթ ընծայէլ: Աս-
տուծոյ հետ «սակարկութիւն» չէ
այդ յարաբերութիւնը, «այսօր կը
ջանամ մեղք չգործել, եւ սակայն
վաղուան մասին վստահ չեմ» ըսե-
լով: Աստուածաբանական եւ իմաս-
տասիրական դրութիւնները թէեւ
ճիշդ եւ սակայն կը մնան ակաղե-
մական, մինչ հաւատացեալը անոնց
պէտք չունի եւ կամ չի հասկնար,
ան Աւետարանին պէտք ունի եւ հոն
պիտի գտնէ իր հոգեկան խաղաղու-
թիւնը:

Տիրոջ Առակներն ու Հրաշքները
Հաւատացեալին համար Աւետարանական պարզ դասերն են հարկաւոր, այն բոլոր առակները որոնք Տիրոջ կողմէ խօսուած են գլխաւորութեամբ փարիսեցիի եւ մաքսաւորի, անառակ որդիին եւ իր հօր վերաբերմունքը, եւ նման բազմաթիւ առակներու, որոնք հաւատացեալ մարդուն պիտի օգնեն իր խոստովանանքէն ետք «վերադառնալ», ինչպէս անառակ որդիին առանց գիտնալու «ապաշխարեց», հակառակ ուղղութեամբ, վատնելով ամէն ինչ եւ սակայն վերադարձաւ իր հօրը տունը, վերցիշելով ամէն բարիք, ամէն ապաւէն փորձելով ու թշուառ մնալով: Նոյնպէս նաեւ Տիրոջ կատարած այնքան խօսուն եւ դաստիարակիչ հրաշք-ները որոնք ամրապէս հիմնուած եղան մեղքի քաւութեան վրայ: Եթէ հաւատացեալը իր խոստովանանքով պիտի բուժուի, նախ հիւանդեւ մեղաւոր ըլլալը պիտի ընդունի եւ Տիրոջ հրաշքով պիտի բուժուի, միշտ միշելով որ մեղքն է հոգիին հիւանդութիւնը, այնպէս ինչպէս հիւանդութիւնը՝ մարմինին:

«Քաւեալ լիցին քեզ մէնդ քո»
Եղած է Քրիստոփի կատարած ամէնս
մէկ հրաշքի պայմանը, որ պարզա-
պէս կը նշանակէ թէ ինչ որ հիւան-
դութիւնն է մարմնին համար, մեղքն
ալ նոյնն է հոգիին համար: Յիսուսի
կատարած բժշկութիւնները հիմ-
նապէս կտրուկ այս է որ կը պատ-
գամեն, զլիսաւոր պայմանը հիւան-

դին հաւատքը ըլլալով, քանի որ
հիւանդը եկած է կամ բերուած
Յիսուսի մօտ հաւատքի ճամբով, եւ
ոչ թէ փարիսեցիական խորածան-
կութեամբ «տեսնենք ինչ պիտի
ընէ» մտածելով։ Առաւել եւս,
հիւանդութեան տեսակն ու անոր
հրաշքով բուժման հետ մարդուս
տրուած է աստուածային առանձին
եւ գործնական պատգամները։ Եթէ
անդամալոյծը բժշկուեցաւ մեղքի
թողութենէն ետք, Տիրոջ պատգա-
մը զոյգ թելադրանքը եղաւ, մեղք
չգործել եւ ուղիղ քալել։ Եթէ խուլն
ու համը մարդը հաւատքով մօտե-
ցաւ եւ բժշկութիւն խնդրեց, Տի-
րոջ պատգամը այս անգամ երեք
եղաւ, մեղքերդ քալուած են, ուղիղ
խօսէ, խոստովանէ թէ ով բժշկեց
քեզ։ Նոյնպէս մնացեալ բոլոր
հրաշքները առանց բացառութեան

Ս Ներսէս Շնորհալի Քայրապետ

Հայ Եկեղեցւոյ 12-րդ դարու
տաղանդաւոր Հայրապետար սքան-
չելի շարականներ ու աղօթքներ
յօրինած է։ Անոնցմէ եթէ միայն
«Հաւատով խոստովանիմ» 24 տուն
աղօթքը ու շաղրութեամք կարդանք
հոն եւս պիտի տեսնենք ապաշխա-
րանքի վերաբերեալ համարներ ուր
խոստովանանքն ու խոստումը, կրա-
ւորականն ու ենթակայականը զի-
րար կը գրկեն այնքան ներշնչիչ
կերպով։ Այս աղօթքը եւս անձնա-
կան աղօթք մըն է, առաջին դէմքով
գրուած, իւրաքանչիւր անձ ինք
իրեն վերապահելով մեղքն ու խոս-
տովանանքը, անպայման նաեւ խոս-
տումն ու անոր գործադրութիւնը

«Ամենախնամամ Տէր», տունէն սկսեալ մինչեւ վերջ կը տեսնենք գործնական այն խնդրանքն ու պատզամը որուն մասին կը գրենք սոյն խորհրդ: Այսինքն խոստանաբար որ մեր միտքն ու հոգին, ականջն ու լեզուն, ձեռներն ու ոտները գործի լծուին, ուղիղ լսեն եւ ուղիղ գործեն: Խղճմտանքն եւ մարմնոյա մեղքերը մաքրուին, կ'ըսուի յա-ջորդ տունին մէջ, ոչ անպայման ծանրութիւնը Աստուծոյ վրայ բեռց-նելով, այլ գիտակցելով որ ինք պիտի ըլլայ մեղքերու մաքրու-թեան ենթական ու պատասխանա-տուն: «Իմաստութիւն Հօր Յի-սուս» համարին մէջ խորհիլ, խօ-սիլ եւ գործել «յամենայն ժամ» կ'ըսէ Հայրապետը, շեշտը ենթա-կայական եւ գործնական դարձնե-լով, եւ ոչ միայն կրաւորական «Զար սովորու-թիւններէ դէպի բարի սովորութիւններ» երթալը կը պահանջէ կամք եւ վճռակամու-թիւն, որուն հետեւանքով մեղքը

պիտի սրբուի մեր կեանքէն ներս:
Շնորհալի Հայրապետի մէկ
ուրիշ սրտազրա շարականին, «Տա-
րածեալ ձեռք ընդ ձեռաց ոտք ընդ
ոտից ընթանալեաց» հոյակապ
պատկերին մէջ, «ընդ» շաղկապը
յարատեւ գործածուած է «փոխա-
րէն» իմաստով, ուրկէ պատգամը
կը հասնի մեզի, Խաչին վրայ
քամուած ձեռքերուն եւ ոտքերուն
փոխարէն, գործող եւ ընթացող մեր
ձեռքերն ու ոտները պիտի շարու-
նակեն Խաչեցեալին սկսած գործը:
Կեանքը պիտի տիրէ մահուան փո-
խարէն, կ'ըսէ, եւ «Եկեղեցին հաս-
տատուելով» Յիսուսի կողէն բխած
արեամբ եւ ջուրով, մին Սուրբ
Պատարագի ընծայումով եւ միւսը՝
ջուրով Սուրբ Մկրտութեամբ: Այս
կը նշանակէ թէ հաւատացելոց խոմ-
բը որ սուրբ Եկեղեցին կը կազմէ
երկրի վրայ, պարտաւոր պիտի
ըլլայ Խաչը կեանքի վերածելու
գործքով, եւ այդ պիտի ըլլայ
խոստովանանքին «գինը» իր ըն-
դարձակ իմաստով, անձնականէն
ընտանեկան, ընտանեկանէն հա-
մայնքային եւ առ հասարակ ի
նպաստ մարդկութեան բարօրու-
թեան:

ԺԱՄԱԳԻՒՔ

Մեր եկեղեցւոյ ժամագիրքը
եօթ ժամերգութիւններ կը պարու-
նակէ, սաղմուսներով, աղօթքներով,
մաղթանքներով եւ շարականներով
հարուստ ուր եւս կը գտնենք մեղքի
եւ անոր Աստուծոյ եւ մարդոց
յարաբերական կեցուածքի մասին։
Ցատկապէս աղօթքներէն մին նկա-
տի կ'առնէ, օրինակի համար, «զի
մի ունացն լիցին վաստակք ծառա-
լից քոյց»։ Հոս կը հասկնանք որ
հաւատացեալները աշխատանք ու
վաստակ պէտք է յատկացնեն թէ՛
եկեղեցւոյ եւ թէ՛ իրենց ընտանի-
քին համար, խնդրելով Աստուծմէ՛
որ իրենց մեղքերը հակակշուտին
անոնց հետ ու Աստուծոյ աչքին
նուազ մեղաւոր ըլլան, երբ մանա-
ւանդ կը շարունակէ ըսելով, «այլ
համարեա զաշխատութիւնս մեր ի

գործ արդարութեան եւ ի պտուղ
աստուածպաշտութեան»:
Կեզրափակեմ Մեծ Պահոց իմ
խոհերը աղօթական մեր քառաս-
նօրեայ ժամապաշտութեանց մի-
ասնաբար մասնակից դառնալով
սովորականէն աւելի անդին, հետե-
ւելով առաւօտեան Արեւագալի ժա-
մերգութեան՝ Քրիստոս որպէս Լոյս
Աշխարհի, եւ երեկոյեան Խաղաղա-
կան եւ Հանգստեան ժամերգու-
թեանց ուր յանուն մեր Փրկչին կը
փայլին երկու մեծագոյն սուրբերը
Հայ Եկեղեցւոյ՝ Սուրբ Գրիգոր
Նարեկացին ու Սուրբ Ներսէս Շնոր-
հալին իրենց գերազանց աղօթքնե-
րով եւ երգերով:

The advertisement features a red banner at the top with white text: "NEW FAMILIES RECEIVE \$100 OFF REGISTRATION". Below the banner is the Salem Lutheran Eagles logo, which includes a stylized eagle silhouette and the text "Salem Lutheran" above "Eagles". To the right of the logo is a photograph of a young boy with blonde hair, smiling and working on a computer keyboard. On the left side, there is text about the school's focus on accelerated academics and various qualities of their students. A call-to-action button with a yellow background and white text encourages visitors to contact the school for a tour. At the bottom, there is a graphic of a torch and text describing the signature leadership program.

Բանաստեղծ Գրիշ Դաւթեանի Երկու Գրքերի Ներկայացում

Ռ. ԿՈՐԻՒՆ

Ուրախութեամբ եմ ընդառաջում, երբ լսում կամ հրաւիրուում եմ գրքի ներկայացման հանդիսութեան; Գրքի աշխարհը իւրայսուուկ ու անեղով է անզին գանձերով ընդելուզուած, ով գրքի ճամբով է գնացել, նա է իմացել գրքի արժանիքը եւ նրա միջոցով իմաստաւորել է կեանքը: Գիրքը զիտուն մարդու մտքի, ուղեղի արգասիքն է, պիշերները լուսացնող գրողի սրտի եւ հոգու անբիծ զգացումների բխումն է:

Ցածախ լսում ենք՝ թէ մարդկի գիրք չեն կարում, նոր գրքեր քիչ են գրում, նրանք ասում են՝ որ համակարգիչը ամէն տեսակ տեղեկութիւններ փոխանցում է մարդուն: Հասկանալի է, որ համակարգչի կայրութիւնը ամէն ինչ իրենով է արել, իր համատարած ցանցում-կայքերում ներգրաւելով դարձել է ամենագիտ եւ տեղեկատութեան միջոց եւ շատ հեշտ ու դիւրին ցանկացող մարդուն փոխանցում է այն ինչ գրքերի միջոցվ ներարկուել է իրեն, ոչ մի առարկութիւն, փառապանց զիտնականներ, հրաշք ստեղծագործութիւն, սակայն գրքի պարագայում որոշ վերապահում եւ տարբեր ծոտեցում կայ, երբ գիրքն առնում են քո ձեռքերում, շօշափում ես, նա մերում է քո էութեան հետ, նոր հոգեվիճակ ու ներշնչանք է արթնացնում քո մէջ, հետեւաբար զիրքն անուրանալիօրէն իր արժէքն ունի եւ հեղինակը մեծարելի: Այս առիթով՝ գրքի մասին իշենք երջանկայշտակ Գարեգին Ա. Կաթողիկոս Սարգսեանի մէկ ասույթը գրքի մասին՝

«Գիրքը մի՛ արհամարէք»:

«Եթէ ձեզմէ մէկը գիրքը արհամարէ եւ հայ զիրքը անտեսէ, աւելի լաւ է, որ հայոց սա բարձրաբերձ լեռներու սեպ զագաթներէ ինքինք վար նետէ դէպի անդուախոր ձորերը եւ դառնալ ժայռերու կերակուր...»:

Այո՛, գիրքը արժէք ունի եւ գովասանքի արժանի, այդու նոր հրատարակուած երկու գրքերի շնորհանդէս էր:

Փետրուարի 26, 2019թ. Երեքշաբթի Լոս Անջելոսեան իբր թէ ձմեռացին եղանակ, բայց ոչ սարսուցնող, այլ հաճելի սառն ամպամած երկնքով երեկոյեան ժամ կազմակերպուած էր գրքի շնորհանդէս գրիլի «Ապրիլ» գրախանութի «Թորոս Ռոսլին» ցուցարահում:

Հանդէսի մեկնարկումը կատարեց գրախանութի տնօրինքն՝ Առնո Երիցեանը ասելով՝ «Ուրախ ենք

ստուեր: Գրքե՛ր, որոնք արտացոլում են ծննդավայր երկրի, հօրենական տան...ընտանեկան օջախի ջերմութիւնները...նա լաւապէս ըմբռնել է կեանքի իմաստը եւ ըստ այնմ հարազատորէն շարադրել է իր մտքերը...»:

Ամունքով ելոյթ ունեցաւ Այլին Քէշիշեանը «Անձրեւ է գալիս» գրքից ապրումով ընթերցեց՝ «Հայոց պատմութիւն» քերթուածը:

Ամբիոն հրաւիրուեց ճանաչուած գրականագիտ եւ բանաստեղծ գեւորգ Քրիստինեանը Գրիշ Դաւթեանի գրականութեան վերլուծականը ներկայացնելու համար, նա այսպէս սկսեց իր ելոյթը՝ «Ուրախալի օր է, որ անդրադառնում ենք մեր գրականութեան: Գրականու-

րախ էր, որ մշակն արժանանում է իր վարձին տարիների իր կատարած ազգություն եւ մշակութային աշխատանքների ու գրականութեան համար, այդպէս եւ այդ տրամադրութեամբ շնորհակալութեան խօսքը ուղղում է երեկոյի դերակատարներին եւ ներկաներին ասում է՝ «Խորապէս շնորհակալ եմ, ես գնահատանքով եմ վերաբերում ձեր հանդէսից»: Նա մեծապէս շնորհակալ եղաւ կնոջից, ացջկանից, փեսայից, տղայից եւ հարսից, որ ամեն տեսակ օգնութիւններով իր հանգատաէտ կեանքի եւ գրելու մասին են մտածում: Նա շարունակելով իր խօսքը ասաց՝ «Գրականութեան մասին ինչ որ ընկերները արտայացուեցին ես իսկապէս

թիւնը պիտի ունենայ իր հողը, իր հողի վրայ զարգանայ, սակայն այսպէս է եղել, որ աշխարհի տարբեր ծայրերում ենք ընկել եւ տարբեր ծայրերում աւելի դժուար պայմաններում ստեղծում ենք գիր ու գրականութիւն, այդ գործում անգերազանցի է Գ. Դաւթեանի անձնական ներդրումը: Հիմա որ Հայաստանում լոյս են տեսել այս երկու գրքերը ես որոշ չափով ծանօթացայ նրանց հետ, իսկապէս Գ. Դաւթեանը արդէն ժամանակակից լաւագոյն բարձրարարուեաս գրողների շարքին է պատկանում եւ լաւագոյն բանաստեղծներից է համարում»: Այսուհետեւ Գ. Քրիստինեանը ընթերցեց հատուածներ իր գրախօսականից՝ «Պոետական նոր մի աշխարհ» ընդգրկուած՝ «Անձրեւ է գալիս» գրքում, չկրկնուելու համար խորհուրդ ենք տալիս հետաքրքրուողները թող ընթերցեն: Վերջում նա խօսքն ուղղութիւններին ասաց՝ «Ես շնորհաւորում եմ Գ. Դաւթեանին եւ ընդհանրապէս մեր ժամանակի այն մարդկանց, ովքեր գբաղուում են բանաստեղծութեամբ, ովքեր զգում են բանաստեղծութիւնը երաժշտութիւնների հայական եղանակ բայց ու աշխատանքութիւնների համար ինչ անդամանակ ասաւ մի աշխարհ»:

Սրտի խօսք ասաց Գրիշ Դաւթեանի որդին՝ Հարմա Դաւթեանը ընթերցեն է, նկարչութիւնների արեգակը,

Խիլ խրեցիր արեգակը,

Շանթ շորեցիր արեգակը յաղանակով սիրալից:

Որ մեկնեցիր ձեռքդ հզօր ու խաւարի ընդմիջից

Պինդ բռնեցիր արեգակը,

Խիլ խրեցիր արեգակը,

Շանթ շորեցիր արեգակը յաղանակով սիրալից:

Ու պիտի գամես արեգակը Արարատի գագաթին,

Նոր կեանքի նոր ոգով զեղուն քանութիւնը հրային:

Սիրտս անկեզ, վառ մորենի,

սէրս ծիւլին անհանգ բոց,

Ես խմում եմ սուրբ կեանացդ իմ ժողովուրդի հայուցին:

***

Երեկոյի ծրագրի աւարտին

պատրաստուել էր համեստ ընդունելութիւններ:

Գնահատելի եւ հետաքրքրի ձեռնարկ,

ապահովութիւնը մթնոլորտ:

Հարսանիք Զանգեզուրի Շուշնուխի Գիւղի Բանաւանում

ՊՕՂՈՍ ԱՐՄԵՆԱԿ ԼԱԳԻՍԵԱՆ
(Չարունակելի 2 - «Մասիս»
Յունուար 26-ի թիւ 03-են)

Շուռնուխի Գիւղի «Փայտամ-
շակման Գործարանի» բանաւախ
ձնապարհին Քարահունչ գիւղն է:
Քարահունչ, Հայաստանում համ-
բաւաւոր Քարահունչի թութի օդի,
նրա մէկ բաժակը բաւական է
մարդու միտքը ալեկոծուէր, փո-
թորիկ ցանէր սրտի արեան հնաձ-
նում, նրա մտքի ենթագիտակցու-
թեան ծալքերին քաջութեան կո-
րով յորդէր: Աշուն էր, դեղին
շապիկ էին հագել հսկայ թթենինե-
րը, նրա սիրուն տերեւները քամու
օրօրից ընկնում հողին: Վաղ ամ-
ռանը, Յունիսի սկզբնէրին, թութն
էր հասունանում, ծառերի ստերին
շարան-շարան ճերմակ թութ, գիւ-
ղի շէների ընտանիքների ամէն
դռանը թթենի կար, խնձոյք էր
թութի թափ տալը, փոքրերի, մե-
ծերի տօնական հրճուանքն էր այն:
Փոքրեր, մեծեր մասներով, ափե-
րով ճաշակում մայր բնութեան
առաջին հասունացած պտուղը,
բնութեան պարգևի տօնախմբու-
թիւն էր այն: Շատ համեղ է, անուշ
է սպիտակ թութը, նրանից պատ-
րաստում էին անուշեղինի պահա-
ծոյ, պատեղ, արեւի տակ չորացած
թութ, մնացածը, լցնում տակառ-
ներ: Բնութեան խմորիչները
խճուում այն, նրա համեղ շաքարը
վերափոխում ալկոհոլի, նրանից
օդի թորում, վերաթորում, որ աւե-
լի բարկ լինէր:

Գիւղից լիսուն կմ հեռու սարհարթում Քարահունչի «Զօրաց քարեր», 7500 տարիների շունչից մամրակալած 203 քարեր, որոնցից ոմանց կշիռը աւելի քան 50 տոննա: Աստղագարդ երկինքը դիտելու համար նրանց ճակատներին, տարբեր ուղղութիւններով ու դիրքերով անցքեր էին: Բորիս Հերունի, առաջինը «Շատրիոպատիկական» հեռադիտակի ատեղծողը, Քարահունչի կառուցը բացայացատել էր որպէս աստղադիտարան լինելու իրողութիւնը ու նրա կապը այլ մոլորակների ու արտերկրացին այցելուների հետ: Տարբեր աստղագէտներ էլ այն համարել էին հնագոյն աստղադիտարան, տիեզերքի անհունների ուրիշ երկրների մարդկանց ժամավացը: Մարդակերպ էակների պատկերներ են փորագրուած տեղի բազում քարերի երեսներին: «Արիական Միաբանութեան» Արմին-հայեր, իրենց արեւի աստուած Միհրի արեւագալի ծնունդ են այնտեղ տօնախմբում:

Որոտան գետի ոլորանների
լանջին արեգակն էր իր հուրը
կաթել, այնտեղ բուսել էին խաղո-
ղի ու նուռի տնկիններ, ասում էին
վայրի էին: Որոտանի ոլորաննե-
րում լանջին ու նրա ափին ատր-
պէցճանցի ծի քանի ընտանիքներ
ապրում, գողացած հողի բարիք
վաճառում այնտեղից անցնող հողի
տէրերին: Է՛ս, արի Արծին-Հայ
մարդ, ինչպէս հանդուրժեցիր, որ
մինչեւ Կապան զնացող ալդ ճանա-
պարհի միւս կողմի Սիւնեաց աշա-
խարհը զատէին քեզանից, հիմա էլ
աշխարհի դռներ ընկած քեզանից
զաւթուած հողն ես պահանջում:
Որոտան գետի ափեր, հեռուներից
եկած ջրերի վազք, ալիքները զար-
կում իրար, փրփրում, փոթորիկ
ցանում՝ զնում Մայր Արաքսի գե-
տի ալեակների հետ փարում: Զուր

ցողել մեր երեսներին, որ հայրենի
երկրի ընդերքից ելած շունչի հետ-
քը հոսէլ մեր սրտերին, ակնապիշ
նայել նրա ալեակներում պար տուող
կարմիր իրաններով «Կարմրա-
խայտ» ձկներին:

Ճանապարհի եղրին հնձած
ցորեանի դեղին գոյնի խոզանի
տափարակ դաշտ, «Մեզրէի Դաշտ»
ասել էին նրան: Նրա թփուտների
հովին կանաչ խոտ էր՝ գնացել էին
«Մորի», վայրի ելակ, փնտռել
այնտեղ: Շատ-շատ տարիներ առաջ,
ուշ գարնանը, այդ դաշտ էի գնա-
ցել, կանաչ խոտը քրքրել, հասու-
նացած մորի հաւաքել՝ տան փոք-
րերի համար բանաւան տարել: Մորի, կարծրուկ փոքրիկ հատիկ-
ներ, համը արեւացին, հոտը փրափի-
ոն ծաղիկ, ասում էին այն ճաշակո-
ղը «Ծղայ կը բերէր»: Դաշտ էին
իջել, թփուտների կանաչում մորի
հաւաքելու, աշուն էր, մորիի մանր
թփիկները քուն էին մտել, այլեւս
չէին ծաղկում, սիրուն սպիտակ
փոքրիկ ծաղիկներ, հոտաւէտ ծա-
ղիկներ, մորիի բոյրն էր նրանց
թերթիկներին: Շուռնուխի բանա-
ւան տանող ճամ բաներ, նրա երկու
կողմերին խիտ անտառներ, որտեղ
Շուռնուխի բանաւանի փայտամ-
շակման գործարանի արտադրա-
կան հումքի Բոխի ծառերն աճում:
Հանրակառաքը դադարացրել էր վագ-
քը, կանգ արել Շուռնուխի ու
բանաւան տանող խաչմերուկին:

Շուռնութի գիւղ, կոյիւ էր
եղել նրա համար, փախել էին
ատրպէջանցիները, չքացել էր
նրանց ատուերը Հայոց հողից: Գիւ-
ղը բարեկարգուել էր, տների առաջ
բանջարանոցներ, խնձորենի ծա-
ռերին հազար գոյնի խնձոր, լիսուն
օճախների ծխաններից ծովս բարձ-
րանում: Շուռնութի դիմաց բաց
տարածք էր, հատանել էին ծառե-
րը, փայտը տարել իրնեց մանչերին
տաքացնելու ու որպէս շինանիւթ
օգտագործելու: Շուռնութի բար-
ձունքից երեւում էին բանաւանին
մօտիկ ատրպէջանական Սէցդաս
գիւղի աւերակները, հայեր հրկի-
գել, վլել էին այն, կոյուի ատեն նրա
բնակիչները փախել էին:

Գնացել հայացած գիւղի նոր
դպրոց: Տնօրէնի ընդունարանում
էինք, երկու նուիրեալ այր ու կին
ուսուցիչներ, առանձին ու միաց-
ուած դասարաններում, շուրջ յի-
սուն մանչերի սրտերին հայրենի
ու այլ իմաստունների մաքերի
լրյան էին կաթում: Զրուցեցինք
Հայոց մշակութի ու գրականու-
թեան հմուտ գիտակ տնօրէնի եւ
ուսուցիչ ամուսինների հետ, գուարժ
էին, որ իրենց ազգի առաջին
ուսուցիչ Մաշտոցի նման Սիւնեաց
աշխարհի այդ լեռներում իրենց
մանչերի հոգիներին Հայերէն գիր
էին սերմանում: Լուսանկարուե-
ցինք, խոստումի համաձայն յետա-
գացին նրանց ուղարկել էի լուսան-
կարները եւ իմ հրատարած գրքում
նրանց մասին յիշատակած գրոյցը:
Քիչ ներքեւ նախկին դպրոցի շէն-
քի փլատակներն էին, նայեցի հեռ-
ուից, մօտ չընացի, յուշերս մնացին
կենդանի:

«Պատմութիւնը պատմելով,
գրելով է, որ պատմողը կը վերս-
տեղծէ իր ինքնութիւնը» պիտի
պատզամէր՝ իմաստուն Սիւզան
Ուիթհիկ Ալպերթ: Շուռնուխի փայ-
տամշակման գործարան, Լեգէննա-
կան Կապորալ Լազիսեան Աղմէնսա-
կի ութ հոգիանոց ընտանիքի Հա-

յաստան հողին կեցութեան առաջին »բոյն»-ն էր, վեց-եօթ տարիներ խաղաղութեամբ ապրել այնտեղ, մանչերը մեծացել, «Նոր Տարի» տօնախմբել, հարսանիք արել: Մեր լեռնական մարդկանց հոգիներում, սրտերի արեան ծովակներում Արարատի ճերմակ գագաթի նման Շուռնուխի բանաւանի լուշերն են, պարտիմ պատմել այն, պատմել բանաւանի կեանքի հեւքը, աշխարհին պատմել նրա մարդկանց լուշը, գուցէ ապագայի մի պատմողին կը հետաքրքրէր բանաւանի այդ արի մարդկանց պատումները: Հատանել էին հարիւր տարիների հաստաբուն Բոխի ծառերը, արեւի ճառագայթները հասել հողին, Երբ գետին ընկած նրանց սերմերը ծիլ պիտի արձակէին, ծեծանացին, ծածկէին հողը, որ անձրեւի ջրերը չտանէին այն: Գործարանի գործարկումը Զանգեզուրի լեռների լանջերն էր ամացեցնում, միակ նպաստաւոր բարի ելքը մօտիկ շէների մարդկանց աշխատանքի առիթ ստեղծելն էր, նրանց ընտանիքների բարւոք կեցութեան նպաստելը: Ըստանիքներով բանաւանում աշխատում էին մօտակայ շէների մարդիկ, յայտնի որսորդ Արտաշ, առաքիչ Լեւոն, Վարորդներ Սէրոս ու Գուրգէն, ատաղձագործ Լազար, Արշակ Տաշի, սղոցարանի Աշոտ, ըրջանացին խորհուրդի պատգամաւոր Հայկանուշ, ուրիշ շատ-շատեր եւ Շուռնուխի գիւղի ատրպէցանցիներ: Զանգեզուրի Գորիսի շրջանի առաջատար էր աշխատանքի առաջատար աշխատանքի առաջատար:

Արտարածքի այլ ճեռարկութեան
գործարկման տարեթիւը չեմ իմա-
նում: Այստեղ էին պաշտօնավարել
«Երկրորդ Համաշխարհային Պա-
տերազմի» ընթացքում ընտանիք-
ներով Ռուսաստանից տարագր-
ուած մարդիկ: Կարելի էր ենթադ-
րել, որ պատերազմից առաջ
գործարանը պիտի գործարկուած
եղած լինէր: Ռուսաստանի հիւս-
ուածոյ արտադրանքների ձեռնար-
կութիւնների հաստցների մագող-
ներ պատրաստելու համար անհ-
րաժեշտ եղել ամուր փայտանիւթ:
Յարմար էին համարել նրանց պատ-
րաստման համար օգտագործել
Հայաստանի Զանգեզուր շրջանի
Գորիս-Կապանի լեռներում աճող
Բիսի ծառերի փայտանիւթը օգ-
տագործել: Այդ լեռների սրտում
ամբարուած բազմածետաղները
իրենց ամրութիւնն էին հսկել նրանց
երակներում, ամուր դարձել՝ ինչ-
պէս իրենց շիների ու աւանների
մարդիկ, որոնք Քաջ Նազարի դէմ
կոռուի ելած «Հսկաների» նման
կանգնած կարմիր Ռուս զինուոր-
ների ու ատրպէջանցի աւազակնե-
րի դիմաց, խափանել էին Զանգե-
զուրին տիրելու նրանց կամ քը:

Գործարանի աշխատանքը ու-
ղորդել էին ոռուս մասնագիտներ։
Թէեւ գործարանի տնօրէնը ար-
ցախցի Եղիշէ Բալյայանն էր, սա-
կայն նրա արտադրական գործու-
նէութիւնը վարել էին ճարտարա-
գէտ Կարալեւսկին, տեխնիկական
վերահսկողութեան պետ Յաշան,
Էլեկտրական ներուժ մատակարա-
րող Պանդիլէլը, արտադրական վե-
րահսկողութեան ղեկավար Կրաս-
նոդար քաղաքից Կիսելյովը։ Նրա
կին Փաշան, ոռուսական բորբոն հա-
մով հաց էր թիսել գործարանի
աշխատողների համար։ Գործարա-
նի գլխաւոր հաշուապահ՝ շրջանի
Խոտանան գիւղի Արտեմ Բաղտա-
սարեանն էր, սակայն հաշուապա-
հութեան սիրտը նրա տեղակալ
Մարիս Վիքթորովնան էր, որը
որդի ունեցել, ապա շարունակել

ապրել Գորիսում, մահցել այն-
տեղ: Հաշուապահներ էին բանաւա-
նի Տաթեւցի Գուրգչնի կին Զապէ-
լը, Բարձրաւանցի Սիմոն Տայքի
որդի Մաշիկը: Ռուս մարդիկ բա-
նաւանում ապրել էին ընտանիքնե-
րով, իսկապէս բարի մարդիկ էին,
տեղի Հայ բնակիչների հետ խաղաղ
ու շատ սիրալիք միասին աշխա-
տել, ապրել: Գործարանի բակում
էի, Կիսելով թարգմանի միջոցով
բացատրել, որ կուզենացի արդեօք
գործարանում իր ենթակայութեան
խոտանող աշխատել: Աշխատանքի
ծարաւ էի, համաձայնել աշխատել:
Տարել գործարան, հաստոցի մօտ
բացատրել արտադրանքի խոտան
լինելու յատկանիշները: Յաջորդ
օրը աշխատանքի նշանակուել որ-
պէս խոտանող: Առանց բացառու-
թեան խոտանել էի ոչ ըստ սահ-
մանուածի որակի արտադրանքը:
Տնօրէնը կանչել էր գրասենեակ, թէ
«Այ խոխա պլան պիտի կատա-
րենք, բնա՝ քիչ խոտանիր»:

Գլխաւոր հաշուապահ Ա. Բաղ-
տասարեանը հրաւիրել էր տուն,
կինը Ռուս էր՝ Քմենիա, զաւակ
չունէին: Մինչեւ հիմա է յիշում
նրա ցաւը, պատերազմի վերջին
օրը Բեռնիլում զոհուել էր որդե-
գիր զաւակը: «Երեւի ճակատագ-
րով ինձ սահմանուած էր անզաւակ
քայլել իմ յաւերժութեան ճանա-
պարհի երթին» ասել էր Բաղտա-
սարեան Արտեմ Տայքին: Ռուսերէն
տառերն էր զրել, նրանց համազօր
հնչիւնները Հայէրէնով:

Սովորել էի Ռուսերէն տառե-
րի հաշիւնները, փորձել ոռւսերէն
կարդալ, կարողացել էի: Գնացել
նրա մօտ, ոռւսերէն կարդացել:
Ձեռագիր էլ կարողացել էի կար-
դալ: Իր թելադրանքով, յաջորդ
օրը գործարանի գանձապահի պաշ-
տօնին էին նշանակել: Գործարանի
հաշուապահութեան վավերագրերի
փաստաթղթերը կազմուած չէին
եղել, Ա, Բաղտասարեանը հարցրել՝
կարող էի այն կազմել: Լաւ էր, որ
Մելգոնեանում զիրք կազմել էի
սովորել, սիրով համաձայնել էի:
Գրքերի ձեռով արագ-արագ կազ-
մում էի վավերաթղթերը, ֆինան-
սիստ Հորիստիմէ Վարդանեանը թե-
լադրել էր կամաց աշխատել, եթէ
շուտ վերջացնէի քիչ կը վճարէին,
այց քեզ յայտնութիւն, պէտք էին
կամաց աշխատել որ աւելի շատ
վարձատրէին: Գործարանում
Հորիստիկի «Փեսայ» էին կանչել
ինձ, իր տասնըիննը ամեայ դուստ-
րին Երեւանից բանաւան բերել...
Երեւի այլ մտադրութեամբ... իրենց
տանը՝ ևս Անդիկերէն, ինքը Ռուսե-
րէն էինք իրարու ուսուցանել, չե-
ղաւ... չկարողացաւ իմ ջահել
սրտում մարել Մելգոնեանի իմ
դասընկերոց հանդէպ տածած սի-
րոյ կրակը: Նա Բուլղարիաից Հա-
յաստան-Երեւան ներգաղթել, հե-
ռաձայնի ընկարուչում նրա «Պօղոս-
Պօղոս» կամնչի սիրոյ կրակի ճարճա-
տիւնն էր նորէն սիրտս ացրել:

Յաճախի գործուղղուում էի
կապանի քաղաքային բանկ, գոր-
ծարանի ֆինանսական փաստաթղ-
թաւորումը կատարելու, բանուոր-
ների ու այլ պաշտօնեաների աշ-
խատավարձը վճարելու կանխիկ
գումար ստանալ: Յունիս ամսուայ
տամնը զորսին, նման մի գործուղղ-
ման ատեն ճանապարհին հանդի-
պել աքորական հայերի ինքնա-
շարժերի երթին, այն նրանց ցաւը
ինչպէս նորէն պատմեմ, նորէն
եղեռն չէր այն:

Կեանքը տօն է, վայելիր այն

Կարպիս Պալըգճեանի Յիշատակին

«Նոր վերնատուն» ակումբի անդամները սրտի խոր ցաւով իմացան ակումբի հիմնադիրը, շատ սիրուած եւ յարգուած պրն. Կարպիս Պալլզճեանի մահուան գոյժը, զոր սուզի մատնեց իր կողակիցը, ընտանիքը եւ ըրջապատը:

Տակաւին դժուար է համոզուիլ,
որ առջաւէտ կը բաժնուի իր սիրելի-
ներէն եւ բարեկամներէն, գիտակցելով
այն իրողութեան, որ բոլորս անխափիր
ժամանակաւոր բնակիչներ ենք, բայց
նաեւ այն իրողութեան, որ իր ձգած
քաղցր յիշատակը պիտի շարունակէ
մնալ մեր սրտերուն մէջ:

**Հալէպին սկսեալ մինչեւ Լու Ան-
ձելէս՝ առնելով պատասխանատուու-
թիւններ եւօգտաշատ ծառայութիւն-
ներ՝ կարպիս Պալըգճեան իր կեանքը նաւարկեց դիմագրաւելով
զանազան խոչընդոտներ պաղարիւնութեամբ եւ առանց վհատելու,
շարունակեց իր կեանքի մշտակատար սահանքը եւ հերոսաբար
յաղթահարելով բազում արհաւերքները հասաւ իր նպատակին՝
կազմելով հայկական օճախ որպէս ազգային պարտականութիւն
եւանոր տոհմիկ, հայաբոյր մթնոլորտը իր վայելքը նկատելով:**

Սիրելի Կարպիս, Հողը թեթեւ գայ վրադ. Կենտակի հողը գիտ,
որ բացակայութեանդ շատերը պիտի փնտուեն քեզ, ու թէեւ բացակայ,
քու ժպտուն հաղորդականութեամբ միշտ ներկայ պիտի ըլլաս քեզ
ճանչչող բոլոր մարդկանց յիշողութեան մէջ:

Մեր ակումբի անունով խորազգաց ցաւակցութիւններ կը յայտնենք իր կողակիցին՝ ազնուափայլ տիկին Շաքէին, ընտանիքին եւհարապատներուն:

Աստուած հոգին լուսաւորէ,
Նազարէթ Գոգաճեան
«Նոր վերնատուն» ակումբ

ՑԱՒՑԱԿՆԵՐ

ԿԱՐՊԻՄ ՊԱԼԳԸՆ ՃԵՂԱԿԱՆ ԺՈՒՐՆԱԼ «ՆՈՐ ՎԵՐՆԱ-
ՍՊՈՆ» ԽԱԺԵԿՑՈՒԹԻՒՆԸ Ի ԲԱՐ ԽՈՐԱՎԳՎԱԳ ՎՀՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ԿԸ ՅԱՅՄՆԵ
ՀԱՆԳՈւցԵԱԼԻ ԲՈՂՈՐ ՀԱՐԱՎԱՄՆԵՐՈՒՆ Եւ Առ Այդ ՓՈԽՄԱՆ ԾԱՂԿԵԱՊԱԿԻ
ԿԸ ԿԱՏԱՐԵՇ ՀԵՏԵԼԵԱԼ ՆՈՒԻՐԱԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ:

**«Մասիս» շաբաթաթերթին
Հալէպի կիլիկեան Սանութեան** \$150
Հալէպի կիլիկեան Սանութեան \$150

Հարսանիք Զանգեզուրի Շուշնուխի Գիւղ

Ծարունակուած էջ 16-էն

պիտի աւետէր Սողոմոն իմաստու-
նը իր առակներում, բարի ու
երջանիկ օրերը, արեգակի լոյսը
կեանքի առեղծուածի տօնախմբու-
թիւններն էն: Շատ եմ գրել Զան-
գեզուրի հրաշագեղ բնութեան ու
նրանց մարդկանց վեհանձնութեան
ու քաջութեան, մեր ընտանիքի
սակաւ տարիների կեցութեան մա-
սին, այ այն իմ կեանքի յուշերի ոչ
միայն տօնն է, այլ նաեւ տօ-
նախմբութիւնն է:

Սակաւացել էին Բոխի ծառերը, Ատրպէջանի իշխանութիւնը չէր արտօնել ճանապարհի իրենց կողմում հատանել բոխի ծառեր: Գործարանի արտադրական սարքերը տեղափոխել էին մօտակայ «Զայզամ»-ի ձոր, վրաններ լարել բանութրների ու նրանց որոշ ընտանիքների անդամների կեցութեան համար: Բանաւանում նուազել էր բնակչութիւնը, տեղի աշխոյժ կեանքը: Հօրաքոյրս «Զայզամ»-ի գնացել, Արմենակ հայրս տեղի ու շրջանի գիւղերի բժշկական բուժկետի պատասխանատու հիւանդապահ, ես էլ հաշուապահութեան աշխատակից: Շուռնուիսի դպրոցի հայկական դասարաններում դադարեցուել էին Անգլիերէն ու Ռուսերէն լեզուների դասաւանդումը: Ռուսերէն դասաւանդել էր գործարանի կուսակցական կոմիտէի քարտուղար Արամ Սեւլիկեանի կին Ռոզան: Նրանք փոխադրուել էին Գորիս քաղաք, յետագայում Սեւլիկեանը կուսակ-

ցական ու այլ պատասխանատու
աշխատանքներ դեկավարել։ Հայրս
Գորիսում տուն էր վարձել, որ
փոքրերը տեղի դպրոց հաճախէ-
ին։ Դպրոցից տուն վերադարձի
ճանապարհին, ջահել մի տղայ
մօտեցել իրենց, «Սիմա» կանչել,
վախից շտապել էին տուն հասնել։
Նոյն տղան յաճախ հանդիպել
իրենց, փորձել խօսել Սիմայի
հետ։ Տղայի ակներում սիրոց բո-
սոր լոյս էր վառւում, նրա ճառա-
գայթները խոցել էին Սիմայի
սիրոտը։ Տղան հօրը խոստովանել,
որ մօտիկ դպրոց հաճախող «Թա-
զա Կալան» աղջկան էր սիրում,
ուզում նշանուել նրա հետ։

Այդ տղայի հայրը՝ բնիկ գորիսեցի Քուստունց-Սարգիսեան Լեւոնն էր: Իմանալով այդ աղջկայ հայրը Գորիսում էր, գնացել հանդիպելու նրան: Հայր Արմենակ սիրով ընդունել, պատմել իրենց երկրի մասին, որ իրենք էլ լեռնական մարդիկ էին, իրենք էլ մի աւազակաբարոյ ցեղի տաճիկ մարդկանց հետ յաղթական կոփու մղել, դէպքերի բերումով եկել նախնիների երկիր՝ Հայաստան, Զանգեզուր աշխարհ: Լեւոնն էր պատմել իրենց աշխարհի մասին, պատմել, իրենց աշխարհում էլ նոյն անօրէն տաճիկ մարդկանց դէմ կոփու տուել, վոնտել նրանց իրենց աշխարհից: Լեւոն շարունակելով խօսքը, ասել, որ իր աւագ տղայ Ասպետ սիրում է Սիմային, խնդրել հեռու լեռներից իրենց քաղաք եկած «Թագա կալան» ընտանիքի դուստրը իր հարս լինէր, շրջանում առաջին ամուսնութիւնը «Թագա կալան» ընտա-

Նիքի ու Զամգեղուրի լեռնական
ընտանիքի զաւակների միջեւ: Ար-
մենակ զարմանք յայտնել, թէ նրանք
ինչպէս պիտի կարողանացին յար-
մարիլ տարբեր լեռների մարդ-
կանց համատեղ կեցութեան բար-
քերին եւ թէ ինք կը հայցէր նաեւ
ընտանիքի միւս անդամների հա-
մաձայնութիւնը:

Կիրակի օր էր, «Զայզամ»-ի
գործարանի մարդիկ եկել էին բա-
նաւան, իրենց տնտեսութիւնների
հոգածութիւնը ապահովելու: Իրա-
րանցում էր բանաւանում, Արմե-
նակի տան տաղաւարի առաջ սե-
ղանիկներ էին, նրանց վրայ շիշեր,
տարբեր ուտեստներ, բանաւանի
մարդիկ Քարահունչի օղիի շիշեր,
ուուս մարդիկ շերտած խոզի աղած
«Սալ-ճարպ» բերում դնում սեղա-
նիկներին, հացթուխ Փաշան նոր
թիւած ուուսական «Բոքոն» հաց
բերել, բանաւանում հացի անուշ
բոյր էր...: Զանգեգուրի լեռներ
եկած «Թազա Կալան» Արմենակի
դուստրի հարաանիքն էր, երկիր
վերադարցած հեռու հայերի ու
բնիկ հայերի զաւակների հարսա-
նիք:

Բանաւան իջնող ինքնաշար-
ժերի իմուղիում հանրակառք էր
կանգ արել, մարդիկ դէպի բանա-
ւան եկել: Գործարանի պահպանու-
թեան պետ, Զանգեզուրցի քաջա-
զուն Արշակ Տալին կանչել էր՝

զուս օրիշակ Յալու կասչու էր
-Ով էք դուք, ինչո՞ւ էք բա-
նաւան եկել... կանգ արէք:
Ոռսոռսական հուպանից եռ-

Արարագիսական շրացամուց սլ-
կու կրակացերթ արձակել: Նրան-
ցից մի տղամարդ առաջ եկել,
-Առակ Տափի. Ենեւ ենք բա-

-Ծըլշակ Յայլ, սպով բա-
նաւանից Գորիս Հարս տանենք:
-Բա՛, հենց այդպէս, յարել էր
Առասի Տաւին:

Արշակ Տայքոս:

-Արշակ Տայի, այս գառն ենք
բերել, բերկրութիւն լինէր հար-
սանիքին, խաղաղութիւն «Թագա-
կալան» ու բնիկ Գորիսեցի ըն-
տանիքներին, «մըրրկաւ» բաժան-
ուած միացման խրախճանք լինէր
մեր ցեղի արեւմտեան ու արեւել-
եան կողմէրի մարդկանց: Թոյլ
տուր բանաւանի բացատ գային
հարսնեւորները: Բանաւանի մար-
դիկ դիմաւորել նրանց, առաջ-
նորդել «Թագակալան» Արմենա-
կի տաղաւարի բացատ: Ի պատիւ
հարսանիքի Արշակ Տային նորէն
համազարկ տուել, գորիսեցինե-
րին ու բանաւանի մարդկանց
հրաւիրել սեղանիկների մօտ: Ար-
մենակն էր բացատ ելել՝ բարի
գալուստ մաղթել նրանց: Այսպէս
էր խօսել Արմենակը.

-իմ զուստրի հարսանիքն է
այսօր, տասը տարիներ առաջ
թուրքի հրամանի տակ չլինելու
համար թողել էինք մեր լեռների
լանջի շէներ, որտեղ երկու հա-
զար տարիներ առաջ մեր ցեղի
Մեծն Տիգրանի յաղթական բա-
նակների հետ եկել բնակել այն-
տեղ: Թուրքի հրամանի տակ չլի-
նելու համար լքել մեր շէները,
զնացել հիւրընկալ Արաբի եր-
կիր: Բացուել էին հայոց երկրի
դռները, հայրենիք կանչում էր
մեզ, եկանք հայոց աշխարհի այս
լեռների երկիր, ահա բանաւանի
այս մարդիկ որպէս հարազատներ
ընդունեցին մեզ: Համաձայնե-
ցինք, որ մեր դուստրը հարս
լինէր բնիկ Գորիսեցի Քուստունց-
Մարգիսեան Լեռնին, Հեռու Մու-
սաների Լեռան աղջկայ ծիները
թող Զանգեզուրի լեռների տղայի
ծիների հետ միանան, նոր տեսա-
կի հայ մանչեր լինեն: Ողջ լե-

բուք, խմէ՛ք ձեր ամուր երկրի
թութի ծառերի պտուղներից քամ-
ուած բարկ օղի, խմէ՛ք, ուրախա-
նաք այնքան, որ մըուանաք ինչու
շուռուսի բանաւան էիք եկել:

Արմենակ թմկահարին յուշել
Էո հոենս էոնոհ մենաապոհ կոու-

Էր ըրսաց սրբիր սսապարի վշոյոյ թը: Արմենակ իրենց երկրի ծե-նապարն էր բռնել, դէմքն էր կարծես իրենց հեռու աշխարհին նայել, կարծես իրենց հազար-հազար ամեայ Սօսի ստուերում վարդավառի տօնին պար էր բռնում, ատրճանակի հարուած-ներով սօսի ծառին լոյս վառում: Հօրաքոյր Նեկտար իրենց երկրի «Լու լու լուն» կանչն էր բարձր հնչել: Գորիսեցի թմկահարը շա-րունակել պինդ զարկել թմբու-կը: Գորիսեցիները իրենց շուրջ պարն էին բռնել, շարքի եզրին Քուստոնց-Մարգիսեան Լեւոնն էր կարմիր այլալուխը թափահարե-լով պարին ուիթմ ուղղորդել: Բա-նաւանում առաջին հարսանիքն էր, ամբողջ բանաւանն էր բացատ ելել, «Քոչարի», շուրջպար բռնել, պինդ տոփել գետինը, որ ամրա-նային իրենց լեռները, որ իրենց հետ ամուր կանգնէին թշնամու դէմ կոռւին: Ռուսներն էին բա-նաւանի մարդկանց հետ պար բռնել, իրենց պարերը բռնել: Գառի խորովածն էր սեղաննե-րին, օղի, Քարահունչի օղի խմե-ցին, հարբեցին, չէ, իրենք սովոր էին այդ օղուն, այն իրենց չէր հարբեցնի, քաղաքի մարդկանց էր այն գգետնում...:

Արմենակ, դուստրին թեւանցուկ արած բացատ եկել, «Օրհնում եմ ձեզ» կանչել, դուստրին տարել փեսացու Ասպետի հետ թեւանցուկ անելու։ Արշակ Տային էր հրացանի համզարկով շնորհաւորել նրանց միութիւնը։ Օղուշիշեր էին վերեւ նետել, թմկահարը թմբուկ զարկել, գրկախառն օղի խմել, շարունակել պարելապէ։ Եռենց եռեռ հնաւել։

պարել, իրենց երգերը հնչել: Քուստունց-Սարգիսեան Լեւոն, իր օրհնութիւնն էր յղել նորապատկներին, նրանք լինէին իրենց երկրի բարքերին աւանդապահ ացր ու կին: Բարձր կանչել, որ իր Քուստունց-Սարգիսեան գերդաստանի տոհմի ազգանունն է շնորհում իր հարսին, որ նա մի մասնիկը լինէր իրենց գերդաստանի: Միջօրէ էր, խնդրել թոյլ տալ վերադառնալ իրենց շնչնայտեղ էլ հարսանիք անէին, Գորիսն էր իրենց սպասում:

Սայրիկ Զարուհի, փոքրերի
հետ եկել դուստր Սիմային ճանա-
պարհ դնելու։ Գրկել նրան,
լացել, լացել էին փոքրերը, բա-
ժանւում էին համատեղ կեանքից։
Բոլոր հարսանիքներին հարս գնա-
ցողները լացում են, այն ցաւի լաց
չէ, կենդանական աշխարհի գա-
հին բազմած մարդու սիրոյ զգա-
ցումի գեղումի արտայացութիւնն
է։ Բնութիւնը, իթէ նրան չխան-
գարէին, իրեն հաւասարակշռում
է, մօտաւորապէս հաւասար են
ծնւում աղջիկ ու տղայ մանչէր։
Տղաներին կեանքի ինքուլցոյն ճա-
նապարհ են առաջնորդում, «սրտի
հատոր» աղջիկներին յանձնում
ուրիշին, ծնողք մտահոգում են
ինչպէս կը լինէր նրանց կեանքը...
այդ ուրիշներ «իմս» ասում
նրանց, «իմհ» պէս վարւում նրանց
հետ, լաւ է, որ քաղաքակիրթ
երկրներում նրանք այլեւ «իմս»
չեն համարւում, զանցառուները
օրէնքի խտութեամբ պատճ-
ւում...։ Բնութիւնը նրանց հաւա-
սար ստեղծում... ոչ «իմս», ոչ
«քուկո»։

ՄԱՐԶԱԿԱՆ

«Արսենալ»-ը Կարեւորագոյն Յաղթանակ Տարաւ և «Մանչեսթեր Եռունայթըտ»-ի Նկատմամբ

Պրեմիեր լիգայի 30-րդ տուրի կեղծոնական խաղում «Արսենալ»-ը սեփական յարկի տակ ընդունեց «Մանչեսթեր Եռունայթըտ»-ին ու վատահակ յաղթանակ տարաւ՝ 2:0 հաշուով:

Խաղի հաշիւը 12-րդ րոպէին հեռահար հարուածով բացեց Զական, 69-րդ րոպէին իր թիմի առաւելութիւն կրկնապատկեց Օքամնանգը՝ յատակ իրացնելով 11-մեթրանոց հարուածը:

Այս յաղթանակից յետոյ «գինագործներ»-ը շրջանցեցին «կարմիր սատանաներ»-ին ու 60 միաւորով 4-րդ հորիզոնականում են: Սուլշերի սաները ունեն 58 միաւոր ու 5-րդն են:

«Արսենալ»-ը «Մանչեսթեր Եռունայթըտ» խաղից առաջ լոնտոնեան ակումբի թուիթրեան էջը զրառում էր կատարել, որում շուտափոյթ ապաքինում եւ վերադարձ է ցանկացել թիմի կիսապաշտպան Հենրիի Մխիթարեանին: Ըստ նախնական տուեաների, հայ ֆուտապոլիսար նախախաղային մարզումը բաց է թողել մէջքի ցաւերի պատճառով:

«Մանչեսթեր Սիթի»-ին Յերթական Յաղթանակը Տօնեց

Անդիական Պրեմիեր լիգայի 30-րդ տուրի շրջանակում «Մանչեսթեր Սիթի»-ն տանը 3:1 հաշուով վատահակ տօնեց «Ուոթֆորդ»-ի նկատմամբ:

«Քաղաքացիններ»-ի կազմում հեթարիկ ձեւակերպեց Ռահիմ Մտերլինգը: Հիւրերի միակ կոլը խփեց ժերար Դելոֆեոն:

Այս յաղթանակից յետոյ մանկունեացինները վաստակեցին 74 միաւոր եւ շարունակում են մնալ առաջին հորիզոնականում:

Ախոյեանների Լիգա. Յայտնի է Շաբաթուայ Լաւագոյն Ֆուտապոլիսար

«Այաքս»-ի կիսապաշտպան Դուչան Տաղիչը ճանաչուել է Ախոյեանների լիգայի շաբաթուայ լաւագոյն ֆուտապոլիստ:

«Ռեալ»-ի դեմ պատասխանում խաղում «Այաքս»-ը յաղթեց 4:1 հաշուով:

Այդ համբիպմանը 30-ամեայ խաղացոյը դարձաւ կոլի եւ երկու կոլային փոխանցման հեղինակ:

«Եռուկենթուս»-ը Յամածայնութեան է Եկել Գուարդիոլայի Յետ

«Եռուկենթուս»-ը քայլեր է ձեռնարկում «Մանչեսթեր Սիթի»-ի դիմաւոր մարզիչ Խոսե Գուարդիոլային թիմ հրաւիրելու համար:

«Ինձ յայտնի է, որ Գուարդիոլան արդէն նախնական պայմանագիր է ստորագրել «Եռուկենթուս»-ի հետ: Խոսքը 4 տարուայ համաձայնագրի մասին է: Այդ տեղեկութիւնն այն նոյն աղբիւրից է, որն առաջինն էր յայտնել Կրիշտիանու Ռունալդուի՝ թուրինեան ակումբ տեղափոխութեան մասին», - Radio CRC-ի եթերում յայտնել է լրագրող Լուիջի Գուելպան:

Ցիշեցնեաք, որ սպանացի մասնագէտի պայմանագրի ժամկէտը «Քաղաքացիններ»-ի հետ լրանում է 2021 թուականի ամրանը:

«Ռեալ» 350 Միլիոն Երօ Կ'առաջարկի Նեյմարի Յամար

Մադրիդի «Ռեալ» ամրանը 350 միլիոն երօ կ'առաջարկի ֆրանսական ՊՍԺ-ին պրազիլացի յարձակուող Նեյմարի համար, հաղորդում է Sport.es-ը:

Արքայական ակումբը պատրաստ է Նեյմարին վճարել տարեկան 45 միլիոն երօ աշխատավարձ:

Ցիշեցնեաք, որ մի քանի օր առաջ Նեյմարը մեկնաբանել էր «Ռեալ» տեղափոխուելու մասին լուրերը.

Վազգէն Թեւանեանը՝ Ըմբշամարտի Երոպայի Ախոյեան

18-16

Մերբիայի Նովի Սադ քաղաքում անցկացուող ըմբշամարտի եւրոպայի մինչեւ 23 տարեկանների առաջնութիւնում Հայաստանի ազատուածութիւնը հոչակուեց ախոյեան:

65 կդ քաշային կարգի եզրափակիչում հայ մարզիկը մրցեց վրացի էդեմի Բոլկվաձին հետ եւ յաղթեց 2:1 հաշուով: Նա նուածեց Հայաստանի միակ ուկէ մետալը, քանի որ մնացած ըմբիչները դուրս էին մնացել նախնական փուլից:

Հայաստանը ներկայացնող Խաչատրուր Պապիկեանը նուածեց պրոնք մետալ: Երրորդ տեղի համար գոտեմարտում մեր 74 կդ քաշային ըմբիչը 10:3 հաշուով վատահակ յաղթեց Գերմանիան ներկայացնող էդուարդ Տատարինովին:

Արտերկորում Յանդէս Եկող Ֆուտապոլիսար Են Յրաւիրուել Ազգային Յաւաքական

Մարտի 23-ին եւ 26-ին Հայաստանի ազգային հաւաքականը կ'անցկացնի Եւրո-2020-ի ընտրական փուլի յ խմբի առաջին երկու տուրերի հանդիպումները՝ մրցելով համապատասխանաբար Պունիան էւ Հերցեգովինայի եւ Ֆինլանդիայի հաւաքականների հետ:

Հայաստանի ֆուտապոլի ֆեղերացիայի կայքից տեղեկանում ենք, որ Հայաստանի ազգային հաւաքականի գլխաւոր մարզիկ Արմէն Գիւլբուդանցն արդէն հրապարակել է Հայաստանի ազգային հաւաքականի՝ արտերկորում հանդէս եկող ֆուտապոլիսարների անունները, որոնք ստացել են նախապատրաստական հաւաքին մասնակցելու հրաւէր.

Արմէն Բեգլարեան, «Լուչ» (Բելառուս)
Վարագդատ Հարոյեան, «Ուլրալ» (Ռուսաստան)
Անդրէ Չալըշը, «Գիոթեբորդ» (Շուեդիա)
Կամօ Յովհաննիսեան, «Ժետիսու» (Ղազախստան)
Յովհաննիս Համբարձումեան, «Խնոսիս Պարալիմնի» (Կիպրոս)
Հենրիի Մխիթարեան, «Արսենալ» (Անգլիա)
Գէորգ Ղազարեան, «Շաւիչ» (Պորտուգալիա)
Սարգիս Ադամեան, «Յան Ռեգենսբուրդ» (Գերմանիա)
Արամ Օզբիլիս, «Վիլեմ-II» (Հոլանդիա)
Տիգրան Բարսեղեան, «Կայսար» (Ղազախստան)
Էդգար Բարեյեան, «Հոբրո» (Դանիա)
Ալեքսանդր Կարապետեան, «Պրոգրես Նիդերլանդն» (Լիւքսեմբուրգ)
Նորբերտ Բրիսակօ Բալեկյեան, «Ատետիկո Ռուական» (Արմենիա)

Ցուրա Մովսիսեան - առանց ակումբի

Մեսսին ԱԱ-2018-ից Յետոյ Առաջին Անգամ Յրաւիրուել է Արժենտինայի Յաւաքական

«Բարսելոնայի» յարձակուող Կիոնել Մեսսին հրաւիրուել է Արժենտինայի ազգային հաւաքական՝ մասնակցելու վենեսուելայի ու Մարոկոյի դէմ ընկերական խաղերին, հաղորդում է Ole-ն:

31-ամեալ ֆուտապոլիսատ Արժենտինայի հաւաքականում հանդէս չի գալիս Ռուսաստանութիւնում կայցացած աշխարհի առաջնութիւնից յետոյ: ԱԱ-2018-ի 1/8 եզրափակիչում արժենտինայացիները 3:4 հաշուով պարտումել էին Ֆրանսայի հաւաքականին:

Մեսսին Արժենտինայի հաւաքականի բոլոր ժամանակների լաւագոյն ուժարկունքն է: Ազգային թիմում նա անցկացրել է 128 հանդիպում եւ խփել 65 կոլ:

«Իւրաքանչիւր ֆուտապոլիսատ, որին ասոցացնում են «Ռեալի» հետ, ուրախ կը լինի խաղալ այդ ակումբում: Ես երջանիկ եմ ֆարիզում, սակայն ոչ ոք չգիտի, թէ ինչ է ինձ սպասում ապագայում: «Ռեալը» հաշարի ակումբ է, լաւագոյններից մեկն աշխարհում», - ասել էր 27-ամեայ ֆուտապոլիսատը:

Ներմարը 2013-2017 թուականներին խաղացել է «Բարսելոնայում» եւ ՊՍԺ է տեղափոխուել 222 միլիոն եւրով դիմաց: